

A mi Schönstattunk

A MI SCHÖNSTATTUNK

Családok a Családért Egyesület
Óbudavár, 2016

Schönstattban megjelenik a legújabb kor partjainak egyháza. Csak az a gond, hogy nem tudjuk, hogyan is néz ki ez a „legújabb kor partja”.

Mégis létezik itt egy egészen egyszerű életfolyamat. Odafordulunk Kantenich atyánkhoz és kérjük, hogy engedje meg, hogy részt vegyünk az ő karizmájában. Erre szeretném meghívni Önöket a felelősségtől indítva. Szeretném megnyerni Önöket arra, hogy súgják Kantenich atyánk fülébe: „Engedd, hogy részt vegyek a karizmádban!”

(Tilman Beller atya)

Kiadja a Családok a Családért Egyesület
8272 Óbudavár, Kistelek u. 2.

www.schoenstatt.hu • iroda@schoenstatt.hu

Felelős kiadó: az Egyesület elnöke

Nyomdai előkészítés: Palásthy Imre. • www.PalasthyBt.hu

Nyomás: Vareg Nyomda • www.vareg.hu

AZ ÉN SCHÖNSTATTOM¹

A MAGYAR SCHÖNSTATT-MOZGALOM TAGJAINAK AJÁNDÉKA
AZ ALAPÍTÁS 100. ÉVFORDULÓJÁNAK JUBILEUMI ÜNNEPÉRE

Ha egy fiatal, aki fizikából ötösre érettségizett, felemeli az új Mercedes autómódellet motorházának tetejét, akkor abból, amit lát, talán megért valamit. De nem sokat! Valaki, aki kicsit érti a számítógép működését, de még soha nem írt számítógépes programot, hogyan tudna ítéletet mondani arról, hogy az új szövegszerkesztő program jó vagy nem jó?

Ehhez hasonló a mi nehézségünk is. Mindaz, ami itt Schönstattban működik és körülvesz bennünket, egy „szellemi óriás” (Kentenich atya) műve. Mi, mint *jóakarátú átlag*, mondjuk ki egyszer óvatosan: Nem értjük, hogy (Schönstatt) miért pont így van és nem másképp; nem tudjuk ezt megítélni.

Ezzel szemben most jön valami más. A személyes eszményről szóló elmélet révén Schönstatt egy maximálisan hitelt érdemlő személyes rendszer. Mégis nem ez Schönstatt valósága; nem is az, amit tanultak róla. Hanem Schönstatt egy eleven képződmény, mely Önökből áll (a most élő schönstattiakból).

Nézzék, ebből adódik egyúttal a (schönstattivá válás) módszere is. Az egyik oldalon itt van az alapítónk által létrehozott óriási szervezet és elmélet. Kezdetben nem értünk belőle semmit, én sem értem, de „bűvészkedünk” vele. Ez az egyik oldal. A másik oldalon itt vagyunk mi, a saját életünk. Schönstatt központi irányelve: *a személyes eredetiség, hitelesség*. Tehát most elkezdjük ezt a Schönstattot bekebelezni; kis adagokban a magunkévá tenni, megemészteni.

Amennyit befogadtunk, annyi van bennünk. A többit hagyjuk, nem foglalkozunk vele, hanem odatesszük a világ hét csodája, a függőkertek mellé.

Ez a munkánk: Elsajátítjuk Schönstattot, megpróbáljuk megemészteni. Így jön létre az *én Schönstattom*. Ennek elégniek kell lenni ahhoz, hogy szentté váljak. Egyébként nem éri meg a fáradságot. Szentekké kell válnunk, különben nem lesz semmi. Ezért azt tanácsolom: Vegyenek egy könyvet, egy füzetet és írják rá kívül: AZ ÉN SCHÖNSTATTOM. És azt írják bele, ami megtetszett Önöknek. Ezt egészen konkrétan kell csinálni. Mi az én Schönstattom? Mi értékes nekem Schönstattban? Talán írjanak be egy szót Kentenich atyától. Aztán ha észreveszik: „*M*” *nővér mindig mosolyog*. Írják be ezt is.

Jól érzem magam az Összentélyben. Ezt is beírni!

¹ P. Tilmann Beller (1992): „Mein Schönstatt”. Előadásrészlet a lányifjúság vezetőinek tartott éves lelkigyakorlatból (35-38. old.)

Ha valaki megkérdezi Önöktől, hogy mi Schönstatt, akkor ne a nagy rendszerről vagy szervezetről beszéljenek. Mert holtbiztos, hogy belezavarodnak. Vannak olyanok, akik sokra értékelik, ha ágakon ugráló majomként szellemi tornamutatványt adunk elő, ha beszélünk a schönstatti kötődés-szervezetről; az átvitel és továbbvezetés törvényéről, a kötelekekről és a szövetségekről, ill. a köztük levő különbségről; a részleges lelkiismeret vizsgálat és a különleges jófeltétel közötti döntő különbségről. A nappalról és az éjszakáról, a tejről és a sörről... És arról, hogy aki ezt nem érti, az egyáltalán nem lehet schönstatti. És arról is, hogy miben vagyunk mások mint a Fokolare mozgalom és mint a Jézus Kis Testvérei társaság? Miben áll náluk az egyesülés és a tisztulás útja, és nálunk hogyan van ez? Milyen a modern schönstatti management és oktatási rendszer? És még folytathatnám. Schönstatt nagyon gazdag, sok mindenben tud segíteni. Egy óriási rendszerünk van. De ha ezt elkezdik elmagyarázni, nem sokat érnek el vele.

Ha valaki megkérdezi tőlünk, hogy mi Schönstatt, akkor lélekben vegyük elő „Az én Schönstatom” könyvecskénket, és meséljünk belőle. Ez átmegy. Ezt lehet egy kicsit gyakorolni, magunknak megfogalmazni.

Egy szívügyem van mindennek a háttérben. A megfigyelésem szerint Schönstattnak van egy óriási szellemi potenciálja, szellemi ereje, de sok esetben teljesen fejletlen a schönstattiak öntudata.

Mintha valami ilyesmi lenne a mottó: *Bocsánatot kérek, schönstatti vagyok, de nem a fanatikus fajtából.* Természetesen ez egy apostol számára teljesen lehetetlen álláspont. A normális ez lenne:

Hogyan, Ön nem schönstatti? Nem baj, ezen lehet segíteni!

Másik megfigyelés: A *know-how*² eléggé fejletlen Schönstatt továbbadásában. E *know-how* kifejlesztésének első lépése, amint már mondtam, hogy írjuk „Az én Schönstatom” füzetünket. Összegyűjtjük, hogy mi értékes nekem Schönstattban? Mit találok benne igazán erősnek? Mi benne a legjobb? Ha Schönstattról kérdezik Önöket, csak erről beszéljenek. Mert csak ez megy át. Apostoliskolánk elején össze kell gyűjtenünk, hogy mi értékes nekünk. Ebben áll az igazi, személyesen hiteles Schönstatt.

Ez lehet egészen kevés is. Mennyit sajátítunk el alapítónk óriási művéből életünk folyamán? Talán másfél százalékot, vagy egy és háromnegyed százalékot? Nincs jelentősége a különbségnek. A mennyiség egyáltalán nem fontos. Ma mindannyian sokkal többet tudunk Schönstattról, mint amennyit Engling József tudott. Az a fontos, hogy amit elsajátítunk, hitelesen igaz legyen és szentekké váljunk (általa). Végül is még ott vannak a többiek is.

2 know-how: azt a gyakorlati tudást jelenti, hogy hogyan kell valamit csinálni

Nem képes mindenki mindenre. Nem az a célom, hogy mindent elsajátítsak. Mindenki tegye a magáét lehetőleg jól.

Összefoglalás

- Az alapítónk, Kentenich atya egy szellemi óriás.
- Schönstattot egy egészen eredeti módon sajátítjuk el. Azt keressük, hogy mi tűnt fel benne nekem eddig értékesnek? És ezt megnevezzük. Ha ez hitelesen igaz, ha benne van a saját énünk, akkor beszélhetünk róla, akkor ez átmegy. Apostoli hatást vált ki, ha egészen személyesen a sajátommá vált, amiről beszélek.
- Schönstatt óriási világába egyre jobban behatolunk, amennyire tudunk. De ez több évtizedes projekt. Nagy alapítónkkal kapcsolatban nem sok hibát lehet elkövetni, mert annyira jóságos. De egy dologban biztosan hibázunk, ha azt gondoljuk, hogy teljesen megértettük őt.

HÁZASSÁG ÉS CSALÁD

CSALÁDNAPOK

1985-ben 5 család részvételével, Tilmann Beller atya vezetésével került sor az első családnapokra Óbudaváron. Ezzel elkezdődtek a növekedés évei. Ma már egy évben 160 házaspár vesz részt az egy hetes családnapokon. 2008 óta a tágasabb képzőház fogadja a résztvevőket, de a jelentkezők számához képest még így is szűk a befogadóképesség, rendszeresen több jelentkező van, mint amennyit fogadni tudnak.

Az egyhetes óbudavári családnapok mindig is a hazai Családmozgalom felépülésének, növekedésének legfontosabb fórumát jelentették. Kimondott célja, hogy a családoknak, házaspároknak keretet biztosítson a feltöltődéshez, ezért az előadások, házaspári és csoportos beszélgetések mellett sok a szabadon, családdal eltölthető idő. A hangsúly a házaspárokon van, ezért viszonylag kevés csoportos programot szervezünk.

Az előadásokat tapasztalt házaspárok tartják a családi élet különböző témaköreiből. A témákat az októberi zsinat éves jelmondata fogja egységbe.

A reggeli szentmisék után, a délelőtti két előadás és a délutáni házaspári beszélgetések alatt a gyerekek foglalkoztatásáról fiatalok gondoskodnak. A délután a családé az esti közös imáig.

A zárónapon a résztvevő házaspárok kettesben összegyűjthetik mindazokat az értékeket, amelyeket hazavisznek magukkal a hétről (aratás). Az ünnepi záró szentmisén, a felajánláskor egy borítékban az oltárra teszik mindazt, amiért hálát adnak. Azok számára, akikben megérett a döntés, ekkor van alkalom a szeretetszövetség megkötésére.

„Egy aratás alkalmával a férj őszintén annyit mondott, hogy ő nem akart eljönni, csupán a felesége kedvéért van itt. Egy évvel később ugyanaz a férj így nyilatkozott: Ne haragudjatok, de a témákra nem tudtam figyelni, ideges vagyok, mert munkanélküli lettem. Csak a gyerekek kedvéért jöttünk ismét el. A következő évben ezt újságolta: Most nagyon elfoglalt vagyok. De a gyerekek könyörgésére eljöttünk. Létrehoztam egy saját vállalkozást. Nem csak a házasságunk számára, de a vállalkozásom számára is nagyon hasznos impulzusokat kaptam itt. Örülök, hogy mégis eljöttünk! Legközelebb pedig ezt mondta: Szerintem a családnapokat úgy lehet még hatékonyabban működtetni, ha...”

KÁPOLNAÜNNEP

A Schönstatt lelkeségi mozgalom összentélye (az első szeretetszövetség megkötésének helyszíne), központi zarándokhelye és hozzákapcsolódó intézményei Németországban, a Rajna melléki Vallendar-Schönstattban találhatóak. Schönstatt nemzetközi kiterjedése hozta magával, hogy világszerte az egyes országokban meghonosodott schönstatti közösségek saját nemzeti szentélyt építettek és építenek maguknak, ami az eredeti szentély pontos mása. Az azonos kialakítású kápolnák jelképezik a hűséget Kantenich atya alapításához, és ugyanazt a lelki otthonosságot sugározzák a világ minden pontján.

Ahogy a schönstatti közösség növekedett Magyarországon, feléledt a vágy, hogy itt is megépüljön az összentély mása, egy schönstatti leányszentély. Arra vágyott a közösség, hogy a Szűzanya itt is letelepedjen és ossza adományait, amiket olyan kézzelfoghatóan éreznek a hozzá zarándoklók a különböző országok Schönstatt-szentélyeiben. Ezek az adományok a lelki otthonosság, a lelki átalakulás és az apostoli gyümölcsözőség. 2002. október 18-án kapta meg a mozgalom Márfi Gyula veszprémi érsek írásos engedélyét a szentély megépítésére. A fizikai és anyagi munkálatok mellett a közösség komoly lelki előkészületet folytatott, és lelki áldozatokat is hozott. 2004. jú-

lius 3-án volt az alapkövetétel szentmise keretében, majd 2005. április 2-án – II. János Pál pápa életének utolsó óráiban – szentelte fel Márfi Gyula érsek atya az első magyar schönstatti szentélyt. 2005 óta minden évben megünnepeljük kápolnánk felszentelésének évfordulóját.

A HÁZASPÁROK ÚTJA

A Házaspárok útja Tilmann Beller schönstatti atya ötlete nyomán létrejött erdei sétaút, amely a házasság 15 állomását, feladatait, nehézségeit és korszakait jeleníti meg. Az állomásokon olvasható szentírási idézetek, feladatok ösztönzést adnak arra, hogy a párok életük egyes mérföldkövein elgondolkodjanak és beszélgessenek egymással: kapcsolatukat tudatosan ápolják, életútjukon újra és újra egymásra találjanak, és felfedezzék közös hivatásukat.

A Házaspárok útját Bíró László, a MKPK Családreferens püspöke szentelte fel 2007. július 8-án. „A Házaspárok útja a kápolnától a kápolnáig vezet, ahogyan létünk és házasságunk is Istentől indult és sok-sok állomáson keresztül reményeink szerint Istenhez érkezik. Emlékeztet a keresztútra is,

amelynek kezdetén Jézus átöleli a keresztet. A házasság szintén egy szerető ölelésből indul. Ez az út is találkozásból áll, gyermekekkel, siránkozókkal és bátorító cireneikkel, elesésekből és felállásokból, amelynek végén a szeretetből odaadott élet a feltámadás fényében ragyog előttünk. A stációk olyan imádsághoz szeretnének segíteni bennünket, amelyekből tettek fakadnak.”

Az út gondolatvilágára való igényt jelzi, hogy azóta már 11 újabb helyen hozták létre, határokon innen és túl, köztük Schönstattban is.

KÖNYVKIADÁS

Kevesen tudják, hogy a magyar könyvpiacon Schönstatt már 1941-ben megjelent. Ekkor adta ki a Szent István Társulat a Werktagsheiligkeit magyar fordítását a piaristák támogatásával.

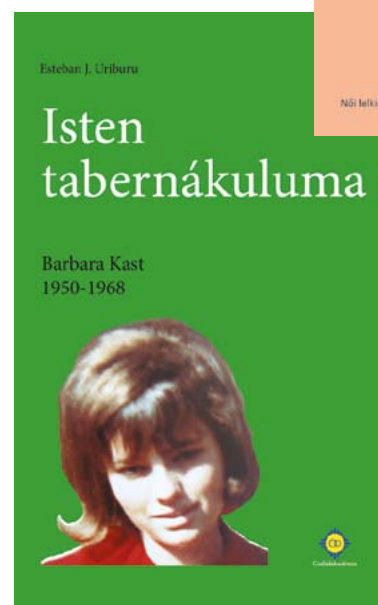
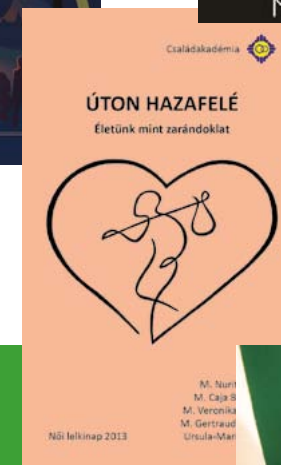
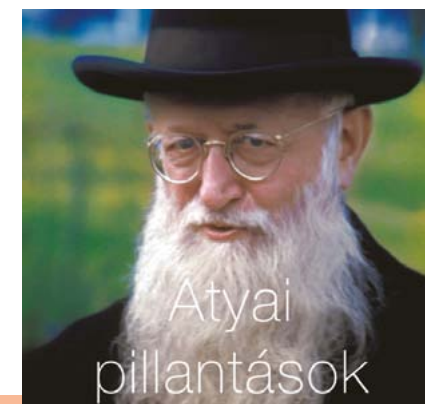
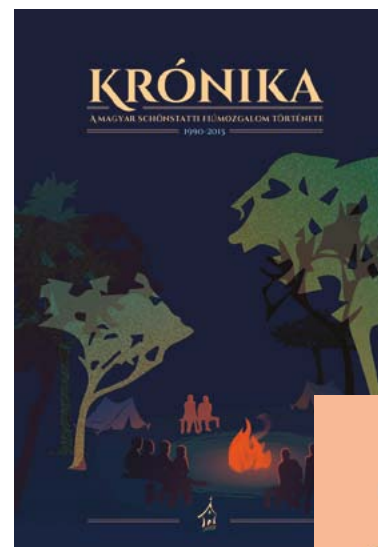
A magyar Schönstatt Családmozgalom 1995-ben szintén kiadta a Werktagsheiligkeit magyar változatát Gódány Róbert új fordításában „Szent-ség a hétköznapiakban” címmel.

Az azóta eltelt 25 évben mintegy 150 kiadványunk jelent meg, amelyek nemcsak a schönstattosok számára készülnek: legnagyobb részük a schönstatti családpedagógia témakörbe sorolható.

Az évente négy alkalommal megjelenő OÁZIS c. folyóiratunk fontos szerepet tölt be Schönstatt ismertté tételében ill. az apostolkodásban.

A nyomtatott sajtót kiegészíti, sőt lassan átveszi szerepét az internetes publikáció. Honlapjainkon (<http://schoenstatt.hu/olvass>, www.csaladakademia.hu/olvass) a teljes könyvkinálatunkat meg lehet tekinteni, le lehet tölteni. Könyveink megtalálhatóak a Széchenyi Könyvtár digitális könyvei között is.

Jelenleg a könyveinket legnagyobb részben családok terjesztik a közeli körükben élő családok között. Összesen 25-30 terjesztőnk van az országban, a terjesztés és reklám útja a személyes kapcsolatok, de vannak könyvesbolti kapcsolataink is.

OÁZIS

Oázis című kiadványunk 1990 óta gyűjti a családok élettapasztalatait arról, hogy mennyire jó családban, házasságban élni, megtapasztalni az Atya gondoskodását a mindennapokban. Újságunk egyértelmű üzenete, hogy családban élni jó, hogy a gyermekeink a kincseink, hogy forrásunk a Jóistennel való kapcsolatunk.

Jelenleg több mint harminc fős csapat készíti a kiadványt. Minden Oázisnak van egy központi gondolata, amiket az éves zsinat gazdag terméséből választunk.

Az Oázis költségeit adományokból, illetve díjazás nélküli munkavégzéssel teremtjük elő. Nagy ajándék, hogy a tördelést profik végzik, és két grafikus is rajzol a lapnak. Folyamatosan dolgozunk az újság külső megjelenésén, hogy kellőképpen alkalmazkodjon a mai korhoz, facebook-oldalunk is van már, és nemsokára saját honlapunk is lesz. Azon dolgozunk, hogy minél több embernek adjon az újság erőt és lendületet a hétköznapokhoz, reményt a nehéz helyzetekben, és bizonyosságot, hogy az Atya mennyire szeret minket.

LELKISÉG

SZÖVETSÉG

A Schönstatt-mozgalom szövetségi közösségének tagjai évfolyamonként szerveződnek azokból a házaspárokból, akik elkötelezettebben, kötöttségektől sem visszariadva szeretnék megélni a schönstatti lelkiiséget, vagy döntést hozni az életszentségre törekvés mellett. Egy-egy évfolyam állandó, évtizedekig megmaradó közösség lesz. Az életszentségre való törekvésben a szövetség tagjai meghatározott eszközök (pl. lelki napirend) alkalmazására és rendszeres apostoli munka végzésére kötelezik el magukat.

A nemzetközi schönstatti mozgalomban világi papoknak, családoknak, anyáknak, egyedülálló nőknek van többek között szövetsége. A szövetség évfolyamai nemzeti alapon szerveződnek, Magyarországon a családszövetségi ág (házaspárok által létrehozott) közössége jött létre. Az első családszövetségi évfolyam 11 családdal 1995-ben alakult Tilmann Beller vezetésével. A második évfolyam 9 családdal 2001-ben, a harmadik évfolyam 11 családdal 2004-ben, a negyedik évfolyam 11 családdal 2009-ben, 2015-ben az ötödik évfolyam 12 családdal, a hatodik évfolyam 13 család Gertrud Maria Erhard nővér vezetésével.

APOSTOLOK

Tilmann atya kezdeményezésére 2005 és 2008 között 4 apostolképző évfolyam indult a Magyar Schönstatt Családmozgalomban. Ez a 4 évfolyam a következő évek során folytatta munkáját, s bár újabb belépő évfolyammal nem bővült, folyamatosan dolgozott és fejlődött.

Az évek során az apostoli ág aktív családjai megfogalmazták ars poeticájukat:

„A Magyar Schönstatt Mozgalom apostolaiként eszköz mivoltunk tudatában tudatosan keressük és alázattal vállaljuk a Gondviselő által nekünk szánt küldetést; az apostolkodást létformánknak tekintjük (...); Szűzanyánkra mint nevelőnőnkre és a Lélekre mint ihletőnkre bízva önmagunkat tudatos belső elköteleződéssel munkáljuk életszentségünket (...).”

Az apostoli körrel a Magyar Schönstatt Családon belül egy olyan ágazat alakult ki, amely Schönstattból táplálkozva és abban elköteleződve különösen is fogékony a külső feladatokra – mind az egyházon belül, mind pedig a „civil” szférában –, erre a szolgálatra szánja oda magát és ezáltal igyekszik munkálni életszentségét.

„A Magyar Schönstatt Család Apostolaiként hálát adunk az apostoli zsinat során megtapasztalt kegyelemért és ajándékokért, a Szentlélek vezetéséért, Háromszoros Csodálatos Anyánk és égi pártfogóink közbenjárásáért; a zsinati folyamat eredményeiért; azért, hogy önmagunk számára meg tudtuk határozni és fogalmazni lényegi vonásainkat; a mozgalmon belül megtalált helyünkért; azért, hogy képesek voltunk a közösségen belül önmagunkat megjeleníteni és a saját utunkat felismerve azt el is ismertetni; a 9 házaspárért, akik a jubileum évében elsőként kötelezték el magukat apostoli szentelés formájában a közösségben, és ezzel vállalták, hogy schönstatti gyökereikből táplálkozva, a külső feladatokat is tudatosan teljesítve törekszenek az életszentségre; a lehetőségért, hogy 2015 nyarán új apostolképző évfolyam indulhat, és így továbbadhatjuk a lángot.”

ATYATANULMÁNYOK

Magyarországi működésének utolsó éveiben Tilmann atya egyre nagyobb hangsúlyt fektetett a családoknak közvetlenül Kentenich atyához való vezetésére. Ennek egyik útja az „Atyaszeminárium” volt, amelynek keretében a házaspárok együtt Kentenich atya szövegeit tanulmányozták.

Az első Atyaszeminárium-családnapok Tilmann atya vezetésével 2004 nyarán Óbudaváron voltak, ami után a résztvevő családok otthonában egy-egy estés folytatás következett.

A feldolgozás menete az atyaszemináriumnak Schönstattban sokfelé ismert öt lépését követte: 1. közös felolvasás, 2. a szöveg saját szavakkal való visszaadása, 3. megosztás: mi érintett meg a szövegből? 4. Hol vannak a saját életemben ide vágó élmények? 5. Hogyan tudnám életre váltani?

2009 óta évente vannak Óbudaváron a nyári Atyaszeminárium-családnapok. Ennek keretében 10-15 házaspár egy héten át 5 válogatott Kentenich atya szöveget dolgoz fel a fent leírt módon. A Családakadémia munkatársának szóló továbbképzésén, és a 2009 őszén elindult Kentenich-kisegyetemen is ugyanígy dolgoznak a résztvevők a tematikusan összeválogatott szövegekkel.

Ma már a saját tapasztalatok igazolják Tilmann atyát, hogy mindig gyümölcsöző, ha Kentenich atyát visszük az emberek közé – ezt schönstatton kívüli, sőt, teljesen világi környezetben is megélhettük.

KENTENICH-VETÉLKEDŐ

Alapító atyánk, Kentenich atya halálának 40. évfordulója alkalmából indult a Kentenich-vetélkedő. Szokták mondani, hogy 40 év elég hosszú idő ahhoz, hogy az alapító személye elhomályosodjon, eredeti tanítása feledésbe merüljön. Ez egy okkal több volt, hogy minél jobban szívünkbe zárjuk személyét és szavait.

Másik ok, amiért fontos volt számunkra e vetélkedő, hogy néhány hónappal az indulása előtt vettünk búcsút vezetőként Tilmann atyától, aki támaszunk, iránymutatónk volt, Kentenich atya elkötelezett és lelkes követője. Mivel Tilmann atyát nélkülöznünk kell, szükségünk van egy „karóra”, „támpontra”, hogy a hiteles schönstatti úton maradhassunk. Nem marad más megoldásunk, mint hogy Kentenich atya kezét személyesen megfogjuk, és kérjük, vezessen minket szavai, élete példája által.

KENTENICH-KISEGYETEM

Tilmann atya, amikor visszavonult a Magyar Schönstatt-mozgalommal való munkából, ránk bízta, hogy gondoskodjunk „Schönstatt szellemében a fiatal (schönstatti) nemzedék szellemi képzéséről... Olyannak képzelem ezt, mint egy kis egyetem, ahol öt éven át képezzük az embereket – mondta. Így az ő inspirációjára a magyar Schönstatt-család alapításának 25. jubileumi évében, 2008-ban megalapítottuk a Kentenich-kisegyetemet.

Belülről nézve a Kisegyetem alapítása kifejezi a vágyunkat és kérésünket is a Szűzanya és Kentenich atya felé, hogy gyökereinket mélyebbre tudjuk eresztetni Schönstattba. Szeretnénk részesedni Kentenich atya gondolkodásmódjában, kegyelmi ajándékaiban és küldetésében. Nemcsak tanulmányozni akarjuk Kentenich atyát, hanem szeretnénk „hasznosítani” is a hétköznapi életünkben.

A Kisegyetem első kísérleti évfolyamában a résztvevők házaspárként működnek: együtt dolgozzák fel az anyagot és együtt készítik el a féléves beszámolóinkat, szabad teret adva annak, hogy az egyes házaspároknál, a házaspár közül kinek van több ideje, ereje éppen az adott időszakban. Olyan rendszert szeretnénk fölláttani, amit véghez is lehet vinni család és gyerekek mellett.

Első az élet! Olyan témákat szeretnénk választani, amik az életbe vágnak, amelyek belülről mozgatnak, ami érdekel. Az első, alapozó év után minden házaspár kiválasztja azokat a témákat, amelyek mindkettőjüket megérintik, „szabad tanrendben” érdeklődésükre szabva a „képzést”.

Évente négy (egynapos) közös együttlétet tartunk Óbudaváron, a Schönstatt-központban, melynek fő célja: ösztönzés a megkezdett munka folytatására. Alkalmanként egy-egy hétvégét is beiktatunk a közösség fejlődésének segítésére.

PEDAGÓGIA

CSALÁDAKADÉMIA

A Családkadémia a magyarországi Schönstatt-családmozgalom kifelé néző arca.

Tilmann atya inspirációjára és az ő lelki vezetésével, valamint az egyházmegyei zsinatok felhívására alakult meg Óbudaváron 1996. Szent Család vasárnapján Bíró László püspök atya és Tilmann atya jelenlétében a Szent Magyar Királyi Családról nevezett Családkadémia.

Fő célkitűzése a házasság és a család, a gyermek és az ifjúság védelme kutatás és a képzés eszközeivel, ennek megfelelően előadások, tanfolyamok, továbbképzések szervezése, kiadványok megjelentetése, családtrener házaspárok képzése a fő tevékenységi köre. A Családkadémia szoros kapcsolatot tart fent az egyházmegyékkel, és az osztrák, német, svájci és horvát társszervezetekkel.

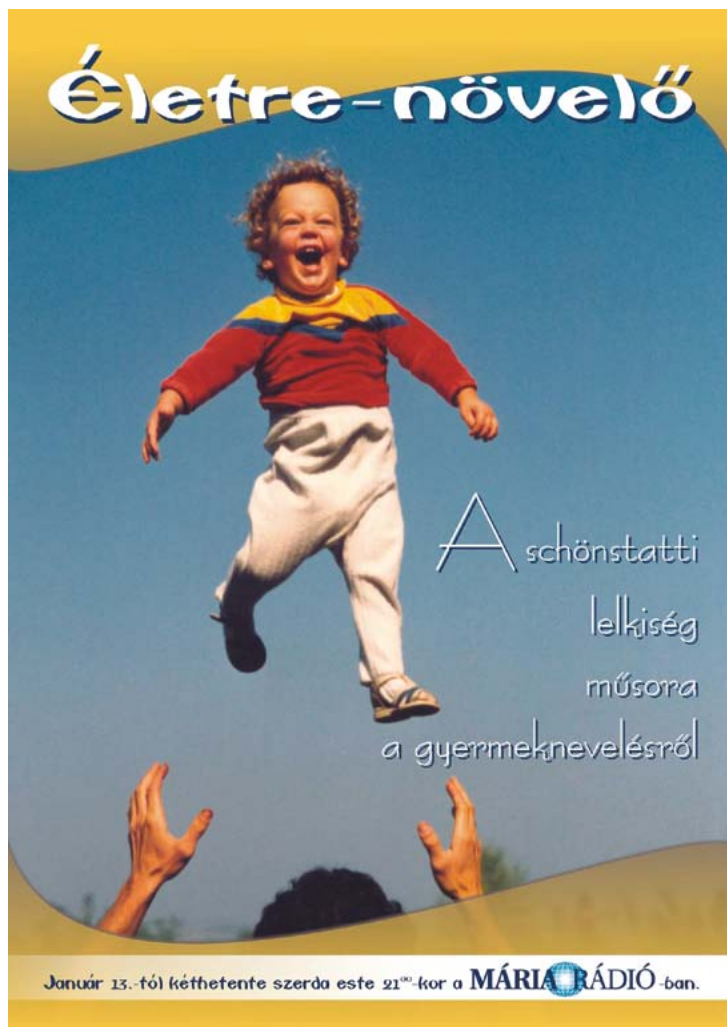
Több mint 70 előadó házaspár alkotja azt a munkacsoportot, akik meghívásra családkadémiai előadást tartanak, évente 110-130 előadásra kerül sor országsszerte.

ÉLETRE NÖVELŐ

Az Életre növelő gyermeknevelésről szóló műsor a Mária Rádióban.

A műsor célja segítséget nyújtani szülőknek, nagyszülőknek a keresztény nevelésben. Az élet problémáira keressük a választ (nem a kész recepteket) a schönstatti lelkiséghez tartozó családok megélt tapasztalatai, az alapító Kentenich atya pedagógiai írásai, a lelkiséget Magyarországon meghonosító Tilmann atya gyakorlatias gondolatai felhasználásával.

KENTENICH-PEDAGÓGIAI ELŐADÁSOK

„A nevelés az élet szolgálata” (J. Kentenich)

Kentenich-pedagógiai előadások országszerte és határainkon túl

Kentenich atyánk szerint a mi feladatunk „az új ember nevelésével egy új világ megteremtése”.

Ehhez pedig hidat kell építenünk az emberről beszélő tudomány legújabb felismerései és az élet között.

Úgy tapasztaltuk, hogy ez az a tartalom, amire szomjaznak az emberek vallástól és felekezettől függetlenül, ez a mi közös nyelvünk. Talán ez a magyarázata annak is, hogy minden előadásból keletkezik két - három újabb felkérés. Egyre gyakoribb, hogy a kezdő alkalom után 3-5, vagy akár több éven átívelő 10-15-20 előadásból álló sorozatot kérnek a különböző közösségek. Így valóban szemléletmód elsajátítására van lehetőség.

A közelmúltban Budapesten indult egy négyévesre tervezett sorozat a Szent Angéla Gimnáziumban, amelyet részletekben a Mária Rádió is közvetít. Évente több mint 200 előadást tartunk meg a korban, képzettségben sokszínű, 8-9000 érdeklődő számára az ország legkülönbözőbb pontjain.

Kulcs a neveléshez

Uzsalyné Pécsi Rita
PhD

előadás-sorozata a
Kolping Nevelési Alapítvány
támogatásával

Josef Kentenich
pedagógiája
– a modern nevelés és
agykutatás eredményei –
és a mindennapi
tapasztalatok

Az aktuális előadásról:

„Férfinak és nőnek teremtette...”

- Uniszex? Fából vaskarika?
- Egy nyelvet beszélünk?
Más az agyunk is?
- “Egymás kedvéért születünk.”

Időpont és helyszín:

2012. december 5. (szerda) - 20:00
Pécs, Kolping ház
Szent István tér 9. - Díszterem

A következő alkalomról:

Érted haragszom!

A harag kezelése: tanulható, tanítható!
Praktikus fogások, edzési terv
a harag kezeléséhez -
saját magunknak és továbbadásra.

(2013. január 23. - 20:00)

www.pecsirita.hu

Az előadások az Életről, az egészséges és erős személyiség kialakításáról szólnak a legkülönbözőbb megközelítésekből:

- Hogyan kíván növekedni az élet bennünk? → Mozgáspedagógia
- Mire tesz képessé minket a bizalom ereje? → Bizalompedagógia
- Milyen gyökerekre van szükségünk az élet növekedéséhez? → Köötődéspedagógia
- Minőségi kapcsolat, elkötelezettség → Szövetségpedagógia
- „Minden teremtményben megtestesül Isten egy-egy gondolata, kívánsága” (J. Kentenich) Velem mi a terve? Hol az én helyem az életben? → Eszménypedagógia

Az a tapasztalatunk, hogy Kentenich atya megtanít bennünket ezen az úton járni, és eközben valósággá lehet életünkben Jézus vágya: „Azért jöttem, hogy életük legyen, és bőségben legyen” (Jn 10,10)

Pécsi Rita és Uzsaly Zoltán
(www.kulcsaneveléshez.hu)

KENTENICH-PEDAGÓGIAI TRÉNING ÓVÓNÓK SZÁMÁRA

A program szakmai továbbképzésként, tréning formában valósult meg óvodapedagógusok számára Keszthelyen. A résztvevők a Kentenich-pedagógia öt témaköréből egy-egy előadást dolgoztak fel az atya-tanulmányokból ismert módszerrel. A visszajelzések alapján bízunk benne, hogy itt egy útra találtunk; Kentenich atya megnyerte a szíveket, közösséget teremtett és pedagógiájával segítette az óvónókat.

„Lemásoltam az anyagokat több példányban és kipróbáltam az ovinkban is ugyanezt, ugyanígy a szokásos értekezletünkön. Ott is működött, sikere volt...”

IFJÚSÁG

LÁNYTÁBOROK

A schönstatti lányokat hét éves koruktól várják a táborok. Az alsósok táborát önkéntes édesanyák vezetik, ahol egy kiválasztott szent személye köré épül a tábor lelki programja. A kamaszok a Schönstatt tanításával ismerkednek, készülnek a szeretetszövetség megkötésére. A táborokban lelkeség és közösség megtapasztalásának fontos eszköze az alkotó, kézműves feladatok, az együtt alkotás öröme. A nagykorú lányoknak szóló táborban a hangsúly már a lelki feltöltődésen van, imádságokkal, előadásokkal, Gertrúd Mária nővér kíséretével.

2010 óta pedig már nomád lánytábort is választhat, aki a természetben szeretné megélni a schönstatti lelkiséget, a közösségi együttlétet, vagy éppen saját magát tenné próbára.

FIÚTÁBOROK

25 éve minden nyáron szervezünk nomád táborokat fiúk számára, amelyek mára igen széles korosztályt szólítanak meg.

Az alsó tagozatosoknál fontos, hogy a fiúk megérezzék, mennyi mindenre képesek. Az otthontól távol, tábori körülmények között mindegyre jó lehetőséget ad a sok játék, akadályverseny, kézműveskedés és kirándulás. A felső tagozatosok számára a tábor olyan hely kíván lenni, ahol igazán önmaguk lehetnek. Törekszünk az őket feszítő erőket az alkotás, a csapatmunka, a teljesítmény felé terelni; kérdéseikre hitelesen válaszolni. A gimnazista korosztály táborában már az apostolkodás is helyet kap: közeli faluban végzett önkéntes munka, a plébánia életébe való rövid bekapcsolódás.

Minden korosztály számára tudunk és szeretnénk meríteni abból a gazdag pedagógiai forrásból, amely Schönstattanban megtalálható, és amellyel a fiatalokat szabad, szilárd, önálló személyiségekké formálhatjuk.

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓK

A 2005-ös Schönstatti Ifjúsági Világtalálkozó volt a szikra, amely lángra lobbantotta a bennünk lappangó tettvágyat: mi, fiatalok a magunk kezébe vettük az ifjúsági mozgalom irányítását.

Két hónappal később újra találkoztunk Óbudaváron, hogy az augusztusi találkozó élményeit felelevenítsük és másoknak is megmutassuk. Azóta ez hagyománnyá lett, minden évben megrendezzük Óbudaváron az Ifjúsági Találkozót, amely az együttlétről, szórakozásról, közösséggé formálódásról szól, de alkalmas a Schönstattot kevésbé ismerők bevonására is. Lelki elmélyülés és közösségi élmények: a hétféle pezsgése jelzi, hogy a közösség valóban élő. Ezt nagyon jó megtapasztalni, jó hazavinni és őrizni a tüzet a hétköznapokban.

„Ahol mi vagyunk, ott szikráknak kell pattogniuk, ott élet legyen, melegség, tűz.”

VÉRTEZŐ

A Fiúmozgalom által szervezett Vértéző – amit nevezhetünk vezetőkép-zőnek, önismereti képzésnek, közösségépítésnek, fejlődési lehetőségnek – 2008 óta teremt lehetőséget azoknak, akik a vezetés és programok mellett Schönstattnak a mélyebb lelki kincseit is meg akarják ismerni.

A Vértézőben a közösség segítségével valóban sikerül jobban megérteni a schönstatti lelkiség olyan hangsúlyos gondolatait, mint a hivatás – személyes eszmény, az értékesebb emberré válni akarás – az önnevelés, a gyengeségeink elfogadása – Szeretetszövetség, és a belőlük való épülés-építés – kegyelmi töke.

Az aktuális évfolyam havi rendszerességgel találkozik, a féléveket lelki-gyakorlattal zárjuk. Az első félév végén megkeressük csoporteszményünket, amely kijelöli a következő félévek témáit, és jelmondatként kíséri a közösséget:

„Atyánk, hadd legyünk munkatársaid!” (Vértéző I.)

„Engem ide állítottál – szereteted öröködik felettünk!” (Vértéző II.)

„Isteni derűvel a világban” (Vértéző III.)

„Sárkányaink erejével nap mint nap.” (Vértéző IV. évfolyam)

Szeretnénk, hogy a résztvevők szabad, szilárd, apostoli lelkületű férfiaként legyenek jelen a mozgalomban és tágabb környezetükben. Ezt szolgálja a személyes apostoli terület feltérképezésére irányuló Mestermunkák elkészítése, valamint a záró lelkigyakorlat Schönstattban, ahol lehetőség nyílik a Szűzanyával Munkatársi Szövetséget kötni.

KÖZÖSSÉGI HELY

A Közösségi Hely célja, hogy otthon adjon ifjúsági eseményeink, csoportjaink számára Budapesten. Korábban plébániákon, családoknál, albérletekben gyűltünk össze, és egyre nagyobb lett az igény egy saját hely iránt. Olyan helyet szerettünk volna, ahol otthonra lelhetünk fizikailag és lelkileg, és ahol otthon kaphat a Szűzanya is. Az eltelt évek alatt egyre több és több esemény van a Közösségi Helyen. Itt tartjuk csoportalkalmainkat, ifjúsági hittant, hajnali imádságot, valamint számtalan kötetlen programot, közös étkezéseket, játékokat, sokan pedig napközben is betérnek tanulni, pihenni, beszélgetni. A schönstatti jubileumi ünnep után pedig a háziszentélyünkben elhelyeztük azt az MTA-képet, amelyet a leendő budapesti schönstatti szentélyben szeretnénk elhelyezni.

FIÚHÉTVÉGE

A fiúhétvégék célja, hogy a fiúk ne csak a nyári táborokban, hanem év közben is találkozhassanak, és részt vehessenek schönstatti programon. A hétvégeken a program általában sok játékból, közös sportolásból, előadásból és kiscsoportos beszélgetésből áll. Olyan élményeket szeretnénk adni a fiúknak, amelyek hosszú időre elkísérik őket, s megalapozzák a személyes elköteleződést.

A régiókban évente két alkalommal szervezünk fiúhétvégét, ahol a környéken lakó fiúk tudnak egymással találkozni, szorosabb barátságokat kötni. Óbudaváron pedig évente egyszer, ahova az egész országból várjuk a fiúkat. Ez egy lehetőség arra is, hogy a különböző régiók kapcsolatba kerüljenek egymással.

APAHÉTVÉGE

Először 2014 márciusában tartottunk Apahétvégét. Vágyunk volt, hogy a Fiumozgalomban felnőtt fiatalokként megpróbáljunk megteremteni egy minőségi kapcsolatot a közösségben jelen lévő édesapákkal. Mivel a táboraink hajdan az ő áldozatos munkájukkal jöttek létre, és hosszú éveken át az ő segítségükkel működtek, szeretnénk, ha ezek a táborok a jövőben sem lennének „apátlanok”. Kell, hogy a fiataloknak példaként ott legyen egy édesapa, aki a valódi férfi eszményét önmagában megéli számukra.

PORTRÉning

A PORTRÉning egy schönstatti eszméken alapuló másfél éves képzés, amely segít egyrészt önmagunk mélyebb megismerésében, másrészt egy erős közösség kialakításában a lánymozgalmon belül (erre utal a nevünk is: portré, mint önmagunk, és tréning, mely a képzést fejezi ki). Havonta találkozzunk egy hétfőre, hogy különböző témákban más-más schönstatti házaspár előadása által épüljünk. Ezen kívül fontos számunkra az együtt töltött minőségi idő is, hogy szoros kapcsolat alakuljon ki a körön belül.

A Portréning első évfolyama, a Borostyánkert 2013 nyarán 6 résztvevővel fejezte be a képzést. A második évfolyam, a Szívlelő képzése 2015 februárjában indult 12 résztvevővel, és várhatóan 2016 nyarán ér majd véget.

A következő évfolyam 2017 februárjában indul.

MÁRIA MUSICAL

A Magyar Schönstatt Családmozgalom lelki vezetője Tilmann Beller német schönstatti atya és Alois Lugitsch osztrák zeneiskola-igazgató közösen alkotott MÁRIA musicalét (2006) a Magyar Schönstatt Családmozgalom 25 éves jubileumának megünneplésére tanulta meg és mutatta be Budapesten a Magyar Schönstatt Ifjúság 2008-ban.

Ajándék volt ez Tilmann atya számára!

„Hetven ember, túlnyomórészt fiatal munkája, áldozatkészsége hozta létre az előadást. A Szűzanya is olyan asszony, aki nem csak a konyhában, az ebédlőasztalnál igényli az elismerést, hanem szereti, ha minél több ember ünnepli és tapsol neki...” – mondta az előadás végeztével Tilmann atya.

Az elmúlt hat évben 113 fiatal vett részt, egymást váltva, a Mária musical munkájában. 2014. október 18-án Schönstattban ünnepeltük 15. előadásunkat. A táborok és próbahétfégek segítették a fiatalok lelki növekedését, egymáshoz és a Szűzanyához is közelebb kerültek.

EGY HULLÁMHOSSZON

Több, mint húszan gyűltünk össze azon a megbeszélésen, ahol egy fiataloknak szóló párkapcsolati témájú beszélgetős műsort terveztünk. Olyan légkörű műsort képzeltünk el, ahol a hallgató otthon érezheti magát, mintha csak ő is ott ülne velünk a stúdióban. Elméletek helyett az életről akartunk beszélni, a saját tapasztalatainkról, az általunk megélt igazságokat elmondani.

Felmérésünkre érkező kb. 300 válasz alapján alakítottuk ki a Mária rádióban a műsor tematikáját a megismerkedéstől egészen a házasságig, minden adás gazdája egy-egy schönstatti kötődésű pár lett. A harmincfős stáb lélekben is hordozta ezt a projektet, egy házaspárnak kifejezetten ez volt a feladata a csapatban, hogy imádkozzanak a munka sikeréért. És megtapasztaltuk, hogy ha bebizonyítjuk a Szűzanyának, hogy komoly a szándékunk, akkor bőven osztja ajándékait.

PÁROS NAP

A Páros Nap 2010 óta az együtt, de nem jegyben járó fiatalok számára tartott hétfői találkozót. Az ötletet az adta, hogy tapasztalatok szerint a párok többsége az esküvő előtt pár hónappal szembesül az alapvető párkapcsolati kérdésekkel.

Célunk, hogy legyen egy fórum, ahol a párok saját maguk miatt lehetnek ott, legyen lehetőségük egymásra figyelni, kapcsolatukkal tudatosan foglalkozni, és tapasztalt házaspárok kísérésével olyan témákkal foglalkozni, melyekre egyébként csak jegyesoktatáson vagy családnapokon lenne lehetőségük.

EGYHÁZ

JEGYESOKTATÁS

Az országban több helyen vesznek részt schönstatti házaspárok a plébániai, egyházmegyei jegyesoktatásban. Két olyan hely van, ahol teljesen schönstatti módon történik ez.

Budaörsön a jegyesoktatás új formája plébániai atyák, schönstatti és más keresztény házaspárok közös szervezésével indult évekkkel ezelőtt.

A forma hasonlít a schönstatti kiscsoportos foglalkozáshoz. A kurzusnak van egy házaspár kísérője, ők a házigazdák, és az ő otthonukba hívják meg a jegyeseket az egyes foglalkozásokra. A kurzus 6 alkalomból áll, az első egy bemutatkozó est. A többi alkalommal előadásokat hallgatnak a jegyesek, egyet az atya tart, a többit házaspárok. Az előadás után a jegyesek kettesben, utána kiscsoportban beszélgetnek az elhangzottakról. A házigazda házaspárnak fontos a szerepe, ő tartja a kapcsolatot a jegyesekkel, minden előadást végighallgat, érzékeli, hogy mi mozog a csoportban, ügyel rá, hogy semmilyen kérdés ne maradjon megválaszolatlanul, és otthonosságot biztosít.

A plébános atyák először csak egy kurzust engedélyeztek ebben a formában, aztán kettőt, majd hármat, s amikor a régi plébániai jegyesoktatásról elhangzott a „fapados” jelző, a régi képzést teljesen elhagyták, s most már minden jegyesoktatás ebben a formában történik.

Sopronban 2006-ban családakadémiás képzés indult. Amikor a képzésnek vége lett, a csoportban megfogalmazódott a vágy, hogy az itt tanultakat a jegyesoktatásban szeretnék hasznosítani. Ehhez a szándékhoz csatlakoztak a városban élő más schönstatti házaspárok is. Így a munkacsoport hamarosan 15 házaspárból állt. A tematikát az osztrák schönstatti jegyesoktatásból vették át, ami már bizonyítottan bevált. Hamarosan elkészültek az előadások, munkára készen állt a csapat, de Sopronban akkor a hat plébánia közül egy sem volt nyitott arra, hogy egy ilyen típusú jegyesoktatásnak teret engedjen. A Szűzanya kezébe tették a jegyesoktatás ügyét, és vártak.

A következő évben az egyik plébániára egy fiatal atyát helyeztek. Új elképzelésekkel jött. A „véletlenek” útján kapcsolatba került a schönstatti csoporttal is. Néhány házaspárt kért segítségül a jegyesoktatáshoz, volt saját elképzelése. A schönstattiak mondták, hogy van 15 házaspárjuk, kidolgozott előadásokkal. Az atya meglepődött. Félretette saját elképzeléseit, és egy kurzust próbaképpen schönstatti módon engedett megszervezni. Miután végighallgatta az egészet, úgy döntött, hogy az ő plébániáján minden jegyeskurzus ilyen lesz.

A kurzusok a plébánián zajlanak. Minden csoportnak van egy kísérő (házigazda) házaspárja, aki minden alkalommal jelen van, tartja a jegyesekkel a kapcsolatot. Az első találkozás bemutatkozó est. Ekkor minden előadó házaspár, a jegyesek, és a plébános atya is jelen van. Ezután következik hat előadás, egyet az atya tart, a többi házaspárok. Az utolsó, a nyolcadik este egy zárómise, agapéval és sok beszélgetéssel.

A jövő Egyházát építjük: „Idejöttek ezek az öregek, és az öröm, a szeretet sugárzott belőlük.”

PLÉBÁNIA

Egy budapesti házaspár friss teológiai és hitoktatói képesítéssel a kezében felajánlotta segítségét plébánosának. Először óvodás korú gyermekek hitoktatására kaptak megbízást. Ezzel egy időben ismerkedtek meg Schönstatt-tal is. Ebből adódott a bátorságuk ahhoz, hogy úttörő módon, együtt végezzék ezt a feladatot. Úgy érezték, hogy ehhez elsősorban a gyermekek szüleinek együttműködését szükséges megnyerniük. Meglátogatták otthonukban azokat a családokat, akik erre nyitottak voltak. Ez 1989-ben volt, a rendszerváltás hajnalán. A családok nagyon érdeklődőek és őszinték voltak hozzájuk. Kiderült, hogy ők is szívesen vennének részt hitoktatáson, szeretnék rendezni egyháziilag is a házasságukat, hiszen korábban erről nem volt sem ismeretük, sem igényük. Így jött létre a szülőkből álló „családi hit-tan”, mely később életszerűen közös programokban, mint például kirándulásban, vagy közös karácsonyi ünneplésben is kifejeződött. Itt alkalmuk volt az otthoni karácsony megünneplésének modellezésére.

Ezzel párhuzamosan elkezdődött a házasság szentségének felvételére való felkészítés. Bőségesen merítettek Schönstatt lelkiségéből. Közben egy-két házaspár családnapokra is elmerészkedett. Megérintette őket és pár év múlva szeretetszövetséget kötöttek a Szűzanyával. Azóta ők is aktív apos-

tolai a Szűzanyának. „Magnificat” kismama klubot vezetnek, otthonukba fogadják a jegyeseket, hogy ízelítőt kapjanak a családi élet hétköznapjaiból.

1991 óta a budapesti schönstatti családok évente találkoznak – kezdetben ezen a plébánián –, hogy meríthessenek a „schönstatti légkörből”. A szentmisen megújítják a szeretetszövetséget, majd az aktuális jelmondatról előadást hallgatnak meg. Végül agapé keretében oldott együttlét zárja a találkozót. Az utóbbi években már más és más plébániák adnak otthont a találkozásnak, attól függően, hogy mely családcsoporthoz tartoznak a résztvevők.

Vidéken schönstatti családok szerveznek családnepet, nagypénteken keresztutat, passiót, karácsonykor pásztorjátékot. Vízkerszt után megszentelik egymás otthonát, zarándoklatot szerveznek a Házaspárok útjához. Ezekre a programokra, rendezvényekre különböző közösségekhez, lelkiismeretközvetítő házaspárok jönnek el, és veszik ki a részüket később a folytatásban. Ugyanakkor vannak, akik a schönstatti utat választják.

A szép az, ahogy a különbözőségek mellett modellezik a jövő egyházát, melyet a szeretet oázisai alkotnak.

„Mindannyiunkat egy Lélek itatott át. A test sem egy tagból áll ugyanis, hanem sokból... Ti Krisztus teste vagytok s egyenként tagjai.” (1Kor 14,27)

CSALÁDPASZTORÁCIÓ AZ EGYHÁZMEGYÉKBEN

Schönstatti családok részvétele a magyarországi egyházmegyék családpasztorációjában

II. János Pál pápa 1981-ben megjelent apostoli buzdítása a Familiaris Consortio behatóan foglalkozik a házasság intézményével. Ez nyújtott elvi alapot ahhoz, hogy a Magyar Katolikus Egyház tervszerűen foglalkozzon a családpasztorációval és ebbe a munkába elkötelezett atyákat és világiakat hívjon meg.

Jelenleg a magyarországi egyházmegyékben a családpasztorális munkacsoport általában a helyi püspök által megbízott egy egyházmegyés papból és 1-6 önkéntes házaspárból áll. Vannak egyházmegyék ahol családpasztorális iroda működik 1-2 részmunkaidős munkatárssal.

A pasztorális munka hatékonysága nagymértékben függ a munkatársak hivatástudatától, valamint a püspök atyához és a klérushoz való viszonyától. A kaposvári megyéspüspök 2009 nyarán Schönstattban járt, ami olyan nagy benyomást tett rá, hogy utána schönstatti házaspárt keresett erre a feladatra.

A 12 magyarországi egyházmegyében jelenleg három helyen - a pécsi, a kecskeméti és a kaposvári egyházmegyében - dolgozik felelős vezetőként schönstatti házaspár.

A schönstatti eszmények alapján az a hivatásuk, hogy az egyházmegye családjaiban és papjaiban felélesszék azt a tudatot, hogy a házasság szentségében jelen van Krisztus. Fontos megerősíteni, hogy a házaspárok elsődleges feladata, hogy egymást boldoggá tegyék, Isten felé segítsék és a gyermekeiket az Úrhoz vezessék. A családi élet munkával és tanulással jobbra tehető és ebben nagy segítség a közösség.

A felelős házaspárok keresik a kapcsolatot az egyházmegye családjaival, különösen azokkal, akikkel munkatársi kapcsolatot alakíthatnak ki. Ehhez például Egyházmegyei Családi Napot szerveznek, ahol tanítás hangzik el a családi életről, hangsúlyozzák a közösség fontosságát, tudatosítják Jézus jelenlétét a házasság szentségében, és a napot lezáró püspöki szentmisében a családok áldást kapnak a jelenlévő atyáktól.

Képzéseket szerveznek azoknak a házaspároknak, akik a plébániájukon vezetői, motorjai lehetnek a családpasztorációnak. Itt jól tudják használni Kentenich atya tanítását, szövegeit.

„Szilárd meggyőződéssel kell hazamenniük, a Szűzanya mindannyiunkat eszközként akar használni, az új világ teremtésében, az egyház legújabb kori partra kormányzásában.” (Josef Kentenich)

AZ ÉN SCHÖNSTATTOM (SZEMÉLYES GONDOLATOK)

1. Az én Schönstattom

- Személyes kapcsolat a Szűzanyával, aki nevel, hogy jobb legyek, akinek elvárásai vannak velem szemben.
- Gyermeki bizalom a mennyei Apában, aki mindig jót akar nekem.
- Az otthonosság érzése Óbudaváron.
- Imádság 18-án.
- Gyűjtés a kegyelmi tőkébe.

Schönstatt jelenti

- Kentenich atyát,
- a Szűzanyával való szövetséget,
- a kegyelmi tőkét, amibe felajánlhatom örömet, bánatomat, sikereimet, kudarcomat,
- Tilmann atyát és a Szűzanyával való bensőséges kapcsolatát,
- a Gódány házaspárt és áldozatkészségüket.

2. Az ember a saját erejéből nem képes a nehézségein úrrá lenni. Az előre lépés, saját fejlődésünk önerőből nem lehetséges.

Mi az én Schönstattom? Hát ez... nem saját erőből előrejutni, hanem megtanulni, hogyan támaszkodhatunk a hétköznapiakban, a gyakorlati valóságban Istenre, a hitünkre, a Szűzanya közbenjárására, a családtagokra.

A mi Schönstattunk, más családok, a velük való kapcsolat, közösségben levés, együtt haladás az úton. Az állandó újrakezdés, megújulás és tanulás helye. Tanulás Kentenich atyától, Tilmann atyától. Töltődni és tenni valamit a jó és örök ügyért. Folyamatos rácsodálkozás az élet és a családjaink sokszínűségére. Remény abban, hogy ez egy olyan járható út a családunk számára, amelyen jó irányba haladhatunk, és mindig találunk kapaszkodókat.

3. Schönstatt számunkra egy *vágyakozás*. Vágyakozás, hogy ott lehessünk. Amikor 2002-ben először jelentkeztünk Óbudavárra már nem volt hely. Majd amikor 2 nappal a családnapiak előtt azt a jelzést kaptuk, hogy mégis mehetünk, már más programunk volt, és nem tudtunk eljutni. Nagyon szomorúak voltunk, és nagyon vártuk 2003-at, hogy időben jelentkezünk. Éreztük, hogy nagyon fontos, hogy eljussunk Óbudavárra. Azóta

minden évben nyáron ott vagyunk, sőt 2 évvel később az első Apostoli csoportba is bekapcsolódtunk, s azóta tavasszal és nyáron is igyekszünk eljutni. Hat éven át a karácsony és január 2-a közötti időszakot is itt töltöttük. Igyekszünk minden közös rendezvényen ott lenni. Háromszor Schönstattba is eljutottunk, a házassági évfordulóinkra. Schönstatt a *biztonság*. Ott tudtuk gyermekeinknek először elmondani, hogy van még egy testvérük, aki már az Úrnál lakik. Őt spontán vetéléssel veszítettük el. Amikor Ági lányunk Londonban volt, és ott éppen gyűjtogattak, az nyugtatott meg engem, hogy az Úrra, a Jóistenre, Kentenich atyára, és a Szűzanya oltalmára bízom. Ezen a ponton éreztem meg, hogy mit jelent teljesen átadni a gyermekem. Tehetetlen voltam, de abban nyertem nyugalmat, hogy sikerült őt átadnom, teljesen. Megtapasztaltam, hogy emberi korlátaim miatt teljesen tehetetlen vagyok. De van kire bízom Ágit. Nem történt semmi baja. Schönstatt számunkra az *igazi nyugalom*. A mi Schönstattunkban a *Szűzanyával* kapcsolatban az egyik legfontosabb felismerés az volt, hogy ő a „*nevelőnő*”. Ebben nagyon megnyugszik a szívünk. Ezt gyermekeink elengedésével kapcsolatban tartjuk nagyon fontosnak. A mi Schönstattunkban azt tapasztaljuk meg, hogy *a házastársi szerelmünk mélyül, a családon belüli szeretetünk erősödik*.

4. Az én Schönstattom egy kicsit „fárasztó”, mert folyamatosan ösztönöz arra, hogy tegyek valamit azért, hogy jobb legyek, és hogy mások is jobba válhassanak.

Egy nagy család, ahol tanítanak és védenek. A Jóisten itt szól hozzám leginkább. Nem vagyok egyedül. Kentenich atya, Tilmann atya és a többi égi családtag is nagy segítőim.

Kentenich atya egy olyan lelki utat taposott ki, amelyiken lehet és érdemes járni.

Sok olyan családot ismerek, akikkel jó együtt lenni.

5. Az én Schönstattom:
- növekedés a szeretetben
 - mindennapos újrakezdés
 - közösség
 - feladat
 - szövetség a Szűzanyával

6. Amikor először itt jártunk, megfogott minket a szeretetteljes, befogadó légkör. Párkapcsolatunk és családi életünk kiteljesedett. Itt kaptunk megerősítést, hogy nagycsaládosok legyünk. A Szűzanya közbenjárására közvetlen megszólítást kaptunk a Jóistentől, hogy mások gyermekét családunkba fogadjuk.

7. A Schönstatt számunkra a Jóisten nagy ajándéka. Amikor Óbudaváron a szövetségi családokkal (Szűzanya kezeivel) együtt vagyunk, az olyan, mintha napoznánk. Nem kell harcolni, pihenünk. Otthon vagyunk egymás szívében. Süt ránk a nap (Mennyei Atyánk szeretete) és kicsit a mennyországban érezzük magunkat.

Schönstatt egyrészt azt jelenti számunkra, hogy a fényben állunk és a Szűzanya azt kéri, hogy ezt a fényt adjuk tovább másoknak is.

Másrészt sokszor árnyékban vagyunk és ilyenkor felhívást kapunk arra, hogy újra és újra álljunk ki a fényre. Minden nap kezdjük újra az önnevelést, a szeretet gyakorlását, a másik nagynak látását.

Schönstatt megerősíti apostoli küldetéstudatunkat.

Schönstattban megkaptuk az otthonosság kegyelmét, melyet szeretnénk minél több házaspárnak és fiatalnak közvetíteni.

8. Hála 22 évért
- 3 gyerekért – azok neveléséért
 - Aquila nővérért, a magyarok özanyjáért.
 - Hálát adunk a Szűzanya kezdeményezéséért, folytonos újrakezdésért
 - Köszönjük a bizalom pedagógiáját.

9. Kedves Szűzanya!

Szeretném megköszönni Neked a jóságos és gondoskodó szeretetedet, amely egész életemen át elkísért.

Schönstatt életemnek mindig egy fontos része volt. Kisebbségi koromban még csak a családnapi és a táborokban vettem részt, de mostanra a segítségével már elindítottam barátnőmmel együtt egy lánycsoportot. Az ifjúsági programokon és a Veled való beszélgetéseimben rengeteg kérdésemre választ kaptam, és ezt köszönöm Neked!

Várom az októberi nagy ünnepséget. Ott talán majd még közelebb érzem magam Hozzád. Ott szeretném Veled megkötni a szeretetszövetséget is.

Hú maradok!

10. Az én Schönstattom:

- Schönstatt földi életünk vándorútjának útmutató táblája, mely mutatja földi küldetésünk és a mennyország felé vezető utat úgy, hogy közben teljesen meghagyja szabad döntésünk jogát.
- Schönstatt egy hosszú, ég felé emelkedő lépcső, melynek függőleges részei a fejlődésünkhöz szükséges erőfeszítéseinket, míg a vízszintes a kápolnában és a háziszentélyben elmondott imát, illetve megállást, megpihenést szemlélteti.

11. Az én Schönstattom

- bővizű forrás, amely mindig enyhíti a szomjamat
- iskola, ahol mindig olyan dolgokat tanulhatok, amely segít abban, hogy a szeretetem megerősödjön
- otthon, ahol Édesanyám mindig meleg szeretettel vár és megvigasztal, ha valami fáj
- közösség, ahol jó barátokra találtam
- a szenvedés helye is, ahol Krisztussal felajánlhatom ezt a szenvedést a Mennyei Atyának
- út, amelyen keresztül a házastársamhoz még közelebb kerülhetek
- ajándék, amelyért nagyon-nagyon hálás vagyok.

12. Köszönjük Szűzanya! Köszönjük Schönstatt!

Családunk, különös hála Katáért és Fülöpért!

Barátok, közösség!

Elfogadás. Pali szeretetet és nem ellenszenvet vált ki az emberekből!

Tilmann atya

Másfajta gondolkodásmód

Önnevelés

Háziszentély

Óbudavár és kápolna

Erős házasság

Kiút a bizonytalanságban

CSAK 9

Regnum

Merjünk nagyot álmodni

Gondviselésbe vetett hit

Hála mindenért!

13. – Szeretetszövetség, ami biztos pont az életünkben. Bármilyen van, tudjuk, hogy a Szűzanyára mindig számíthatunk.

– A Szűzanya vigyáz a gyermekeink testi és lelki épségére.

– Háziszentély, ami egy közvetlen kapcsolat a Szűzanyához.

– A közösség, amely által Krisztus testének, az Egyháznak része vagyunk.

– Három gyermekünk, akiket a Szűzanyának ajánlottunk, és úgy születtek, hogy már kapcsolatban voltunk Kentenich atya tanításaival.

– A lelki növekedés, amely a nehézségek hozadéka életünkben, amikor értelmet találunk a szenvedésben. Növekedés a házasságban és a családi életben.

14. Amikor legelőször jártunk Óbudaváron (2005. április 2.) és beléptünk a kápolnába, nagy-nagy békeséget éreztünk. Ez azóta is mindig így van, sőt az érzés fokozódott. Másoktól is hallottuk, sokan elmondták már, hogy ezt más schönstattiak, de olyan betérők is érzik, akik nem tartoznak a mozgalomhoz, sőt, talán nem is hívők. A kápolna csendje (még akkor is, ha sok gyerek van, és zsvajognak) békét és megnyugvást áraszt. Egyszer Gertrúd Mária nővér mondta egy előadása elején, hogy reggel, ébredés után a kápolnába ment, és 10 percig egyedül tudott imádkozni. Ő is nagy kegyelemnek élte ezt meg. Itt tudunk megpiheni, feltöltődni, a világot kívül hagyni. És miután elmerültünk a Jóisten békéjében, szeretetében, újult erővel vágunk neki a hétköznapi feladatainknak. Ahogy az ismert dal mondja: „Isteni béke, boldog öröm, szállj le szívemre isteni csönd!”

A szeretetszövetség megkötésekor egyik legnagyobb célunk az volt, hogy gyermekeink ifjú szívét vegye gondjaiba a Szűzanya. Úgy éreztük, nekünk, mint kezdő nevelőknek igencsak jól jön az égi segítség. Nem is kellett csalatkozunk kedves Szűzanyánkban: tökéletlenségeinket azóta már sokszor kipótolta! A nagyobb gyerekek időnként meglepnek már minket egy-egy érett gondolattal.

Nagy kedvencünk a Mária-nővérek mosolya. Ha valakit feltétlenül meg akarnánk nyerni a mozgalomnak, megkérnénk egy nővért, hogy mosolyogjon rá. Biztos működne!

Óbudavárra megérkezni mindig olyan, mintha hazamennénk.

Olyan el- és befogadó légkört sehol máshol nem lehet tapasztalni, mint egy schönstatti közösségben. Schönstattiak között mindig „nagy-nak” érezheti magát az ember.

Minden reggel hálás a szívünk azért, hogy a Szűzanya elvezetett minket Schönstattba!

15. Úgy érezzük, Schönstatt által egy lelki család tagjai lehetünk. Itt kapcsolatban vannak az egyes családok egymással, mert Mária szeretetszövetsége összeköt bennünket. Ezáltal tudjuk hordozni egymást. Már sokszor megtapasztaltuk az Isteni Gondviselést az életünkben, amiért nagyon hálásak vagyunk. A Schönstatt Mozgalom jelenti számunkra az élő egyházat, ahol a szeretet és az elfogadás légköre uralkodik. Ugyanakkor mindig vannak feladataink is (önnevelés és apostolkodás), melyekért tudunk lelkesedni. Jó ezekről egymással beszélgetni, és ezáltal egy új, pozitív értékrendet tanulni.

Óbudaváron a Szűzanya kegyhelyénél mindig új erőre kapunk. Máriával van jövőképünk, mind a magunk, mind gyermekeink, mind Magyarország számára.

Szeretnénk továbbra is keresni, hogy az egyes helyzetekben mit szeretne tőlünk a Jóisten. És ha felismertük az Ő akaratát, akkor ezért szeretnénk szívből tenni is valamit a saját környezetünkben.

16. Számunkra Schönstatt egyenlővé vált az életünkkel. Évek teltek el azzal, hogy befogadtuk a szívünkbe és az agyunkba a schönstatti életet. Ismerkedtünk vele és lassan rájöttünk, hogy a schönstatti lelkeséggel átítatott élet az, ami igazán segít bennünket, hogy a hétköznapi életben tudjunk szentté válni. Schönstatt a Szűzanya kegyelmeinek bőséges forrása. És ezekkel a kegyelmekkel Mária segít minket eljutni a Jóistenhez. De ez nem azt jelenti, hogy mi csak állunk és várjuk a kegyelmeket. A „Semmit nélkül, semmit nélkülünk” valódisága biztosítja azt, hogy Mária oltalma alatt képesek legyünk szentekké nevelni önmagunkat. „Nem egyszerűen valami nagyra vagy még nagyobbra, hanem az elképzelhető legnagyobbra kell teljes erővel törekednünk!” – mondja Kentenich atya.

A schönstatti élet sok mindenre megtanított minket és a hétköznapi életünkben jól használható eszközöket adott a kezünkbe ahhoz, hogy megközelíthessük „az elképzelhető legnagyobbat”, a szent életet. Schönstatt megteremtí az egységet a természetes és a természetfeletti között. „Isten a szeretet” – írja János evangélista. Schönstattban a nagyobb szeretetre való állandó törekvés által tudunk Istenhez közelebb kerülni. A Háromszor Csodálatos Anya pedig adja a kegyelmeit ehhez a folyamatos törekvésünkhöz úgy, ahogyan azt a szeretetszövetségünk megkötésekor

megígérte, legyen szó akár gyereknevelésről, házastársi kapcsolatunkról, munkáról, nyaralásról, anyagi jellegű dolgainkról.

Schönstatt számunkra barátokat, közösséget is jelent. Olyan emberekkel kerültünk kapcsolatba, akik életerőt és Isten-szeretetet sugároznak, akiknek az élete példát mutat nekünk és a velük való egység segít minket is megmaradni az Úton.

Egyik kedves Kentenich-imádságunk, az Otthon-dal fejezi ki talán legszebben, hogy mit jelent számunkra Schönstatt, különösen is a következő rész:

Ismered az országot, öröm járja át,
mindig érzed a ragyogó Nap sugarát:
hol az örök javak birtokában élnek
nyugalomban, oldottságban a kedélyek;
hol szív és akarat mindig felfrissülnek
dúsgazdag adományaitól Istennek;
hol a szeretet varázspálcája hamar
örömmé változtat mindent, ami zavar?

E csodálatos ország ismerős nekem,
Tábor fényében napsütötte otthonunk,
hol Háromszor Csodálatos Asszonyunk
kedvenc gyermekei között lankadatlan
minden szeretetadományt megjutalmaz:
csodálatos lényét nekik megmutatja,
életüket termékeny gazdagítja;
hazám nekem ez ország, Schönstatt, életem!

17. Számunkra Schönstatt az élethez iránymutatást ad, Szűzanya segítségét nyújtja. A béke és megnyugvás, amit sugároz. Időnként kihívást, feladatot ad a változáshoz.

18. Mi az én Schönstattom?

- a kegyelem
- az elfogadás
- a biztonság
- az önbizalom
- kicsiként is nagyok érzem magam

- egy szép hely → Óbudavár → szent hely
- az az út, amely mindig megtart bennünket, pont olyan határokat szab, amely megfelel a családnak
- ahol mindenkit el tudunk fogadni olyannak, amilyen
- ahol minden a javunkra válik
- ahova szorosabban szeretnénk kapcsolódni
- ahol hálát adunk, hogy megismertük ezt a közösséget

19. Valamikor, a '90-es évek végén, egy hosszú hétvégét töltöttünk együtt, néhány baráti keresztény családdal. Ott hallottunk először a Schönstatt-mozgalomról. Nem sokra rá, egy másik baráti család hívott meg minket beszélgetésre, ahol már céltudatosan ez volt a téma. Beszéltek nekünk róla, és megkérdezték, lenne-e hozzá kedvünk, hogy részt vegyünk családnapiakon.

Nem volt kérdés, nyitottak voltunk a keresztény értékekre, és a következő nyáron már utaztunk is Óbudavárra.

Nagyon megérintett minket a légkör, a hangulat, a társaság, a szellemiség. Ez már a „félíg nomád” korszakban volt, hallomásból tudtuk, hogy volt annál „kevésbé komfortos” időszak is.

(Az első hetünkön hét alkalommal mosogattunk. Földön, matrakon aludtunk. Éva babát várt, így ez különösen nehéz volt számára. Azon a nyáron egy minisztériumi üdülőben is eltöltöttünk egy hetet, ahol teljes ellátás mellett, változatos programokkal gondoskodtak kényelmünkről, szórakozásunkról, pihenésünkről. Utána megkérdeztük három gyermekünket: jövőre hová szeretnétek inkább menni? Pilisszentkeresztre vagy Óbudavárra? Egyhangúan Óbudavárt választották...)

Akkor még elképzelni is nehéz volt, amiről többször is hallottunk, hogy épülni fog egy kápolna, étterem, képzőház, újabb szálláshelyek... az akkori koncepció szerint valahol „fenn az erdő szélén”.

Aztán egyszer csak lelkesen mutatta Róbert, hogy Tilmann atyával kiválasztották a kápolna helyét, ott, ahol végül is megépült.

És – így utólag úgy tűnik – felgyorsultak az események: kápolna, konyha-étterem, képzőház és eljutottunk a mai állapotokig.

Sokat kaptunk a családnapoktól:

- megerősítés volt gyermekeinknek, hogy hozzánk hasonló keresztény családokkal voltunk együtt, akik hasonlóképpen éltek, imádkoztak, és
- megerősítés nekünk, hogy ezt az utat kövessük,
- sok előadót hallgattunk, mindig vittünk haza valami újat, maradandót,

- néhányszor Tilmann atyával is beszélgethettünk, nagy hatást tett ránk, tanácsaival segített problémáink megoldásában.
- házasságunkban is, és hitünkben is erősödöttünk.

Sok segítséget kaptunk gyermekeink kamaszkori villongásainak megértéséhez, elviseléséhez.

Elégedetten nyugtázzuk, mikor tőlünk távol is részt vesznek a vasárnapi szentmiséken. „Szűzanya magához vonzza az ifjú szíveket.”

A schönstatti lendületet folytatva, szűk, kevésbé keresztény közösségünkben is tesszük a tőlünk telhetőt. Templomunk építéséhez is jó példa volt, amit Óbudaváron láttunk, s bár többen kételkedtek benne, sokak lelkes összefogásával felépült, és új híveket is magához vonzott.

Amióta a szövetségi útra léptünk, a pozitív hatások felerősödtek:

- Szeretetszövetséget kötöttünk a Szűzanyával,
- Rendezett formát és tartalmat kapott a háziszentélyünk.
- Bátran hagyatkozunk a Jóistenre,
- Gyakran visszük Szűzanya elé örömeinket, nehézségeinket.

Gertrúd Mária nővér módszeresen bevezetett minket a lelki napirend és a különös jófeltétel intézményeibe, egy ideje rendszeresen gyakoroljuk is ezeket, lelki vezetőnkkel is rendszeressé váltak gyónásaink-beszélgetéseink.

Schönstattnak köszönhetően elmélyültebb lett imaéletünk, szorosabbá vált kapcsolatunk a Jóistennel, Szűzanyával.

A szövetségi évfolyammal egy nagy család része lettünk, várjuk a közös együttléteket, fontos az „összetartozás”. A kics csoportos találkozók külön lelki élményt jelentenek.

Törekszünk arra, hogy – Isten akaratát fürkészve – jót is, rosszat is egyaránt el tudjunk fogadni: „LEGYEN NEKEM A TE IGÉD SZERINT!”

Hogy mit is jelent nekünk Schönstatt röviden:

Egy életmódot, lelki mozgalmat, ami átsegít bennünket e megosztott világ nehézségein, fogódzót és iránymutatást ad családi életünk különböző problémáira. Sokat kapunk Kentenich atya tanaiból, a jól felkészült előadóktól, és sokat más családok életpéldájából is.

A megszentelődés útját mutatja.

20. *A Szűzanya a szentélyből Isten kegyelmét közvetíti a számunkra, de kíván is tőlünk valamit: a szívünket akarja. Át akar formálni és életszentségre akar vezetni bennünket. Semmit Nélküled, semmit nélkülünk! – mondja. Az életével mutatja az utat és nem kevesebbet kíván tőlünk, mint hogy szentek legyünk. Ezért koronáznánk szívesen a jubileumi évben az Új Élet Királynőjévé.*

Mit jelent számunkra Schönstatt?

A személyes meghívásunk

Először 1986-ban hallottunk Schönstattról, ekkor Magyarországon még szocializmus volt. Az első családnapokat Tilmann Beller atya tartotta. Az előadásokat magnóra vették, majd a szöveget írógéppel 6-8 példányban legépezték, és mi egy barátunktól ezeknek a másolatoknak az utolsó példányaiból kaptunk. Még olvasható volt. Világosan emlékszünk, hogy az első mondat, ami szíven ütött bennünket így hangzott: „*A keresztény család a kertkapunál kezdődik.*” Volt tágas lakásunk, de ez a mondat azt mondta, hogy szabad vágyódnunk egy saját házra, és itt a lényeg nem a birtoklás, hanem a saját világ és légkör kialakítását jelentette. Aztán egy évvel később személyesen is találkoztunk Tilmann atyával. Ezen az esti beszélgetésen Tilmann atya nagyon világosan kifejezte azt, hogy az, hogy milyen a család, az elsősorban a házaspár kapcsolatán múlik, és hogy a gyermek nem a házasság célja, hanem a gyümölcse. Ezt valahogy belülről kimondatlanul mi is így gondoltuk. Nagyon megfogott bennünket, hogy úgy tudott ránk nézni, hogy azt éreztük, fontosak vagyunk a számára. Később megtudtuk, hogy ez Kentenich atya karizmája is volt. Nem sokkal ez után az este után Tilmann atya meglátogatott bennünket, Róbert és Rita tolmácsoltak. Nagy megtiszteltetésnek vettük a látogatását, de ő hamar éreztette velünk, hogy ez nem egy udvariassági látogatás. Azt mondta: „*Ha nem akarnak szent családdá válni, akkor nem érdekelnek.*” Ez olyan kemény beszéd volt, hogy Róbert és Rita elsápadtak. Ma már tudjuk, hogy ez semmi mást nem jelent, csak azt, hogy igazán törekszünk-e arra és akarjuk-e, hogy elnyerjük az üdvösséget, hogy mennyországba jussunk. Aztán valamikor később hozzátette, az embernek szüksége van eszmékre, amelyek segítenek célt adni az életének. 1988-ban voltunk először családnapokon. Ott is először napok teltek el, míg valamit is sikerült megtudnunk Schönstattról. Akkor hallottuk először az alapítás történetét, és Kentenich atya alapítóbeszédéből azokat a sorokat, hogy „*Meg akarjuk tanulni magunkat Mária oltalma alatt szilárd, szabad, pápi jellemmé nevelni.*” Ez a célkitűzés nagyon

közel állt a belső alapállásunkhoz. És nyilván ekkor hangzott el először Tilmann atya gyakori kijelentése is, hogy „*Barátaim, a házasság munka!*” Schönstatt számunkra fontos értékei

- **Elfogadás.** Talán ezen a téren fejlődöttünk a legtöbbet. Megtanultuk türelmesebben szemlélni egymást és a másik embert, nem bosszankodva azon, hogy miért nem olyan és miért nem úgy gondolkodik, mint én.
- **Kiegészítjük egymást.** Megtanultuk, milyen nagy érték a különbözőség, mennyivel többre vagyunk képesek együtt mi ketten, vagy másokkal.
- **Pozitív gondolkodás.** Tudatosan keressük a szép dolgokat a társunkban, a gyermekeinkben, az életünkben.
- **Meglátni a társam mögött a Jóistent** az örömeinkben, a nehézségekben, a feladatokban. Hogy a Jóisten általa akar megajándékozni és általa akar nevelni is.
- Megtapasztalni, hogy **Isten vezet bennünket**, terve van az életünkkel. Kentenich atya megtanít bennünket, hogy a tömegemberséggel szemben keressük, és valósítsuk meg a személyes eszményünket. És a gondviselésbe vetett gyakorlati hit által megéljük, hogy Isten ott van életünk apró dolgaiban.
- **A szeretet fájhat.** Tilmann atya egyik sokat visszatérő mondata. Akkor is szeretni, ha nehéz, ha a társam megbántott. Megtanított bennünket arra, hogy a megbocsátás megtanulható.
- **A nehézségek által növekszünk.** Hogy a nehézségeket ne egyszerűen passzív módon elviseljük, hanem hogy feladatot csináljunk belőlük.
- **Az első az élet.** Figyeljünk arra, hogy mi mozog a korunkban, mi mozog az embereinkben, és ezekből a megfigyelésekből induljunk ki. A dolgokat ne pusztán erkölcsi megközelítésből vizsgáljuk, hanem hogy milyen folyamatok vannak a háttérben. Aki megtanul így gondolkodni, megtanulja, hogy a mennyei Atya irgalmas. Talán ez volt Tilmann atya legfontosabb üzenete az utolsó években, hogy a mennyei Atya végtelenül irgalmas.

A magyarországi Schönstatt-mozgalom

A Jóisten nemcsak mint embereket vezet bennünket, hanem mint mozgalmat is. És ha felnőttek tekint bennünket, akkor nem etet bennünket örökké kiskanállal, hanem nehézségeket küld, hogy azok leküzdése által növekedjünk. Így történt ez abban az évben is, amikor az iskolai tavaszi szünetben meghirdetett családnapok előtt egy-két nappal jött

a telefon, hogy Tilmann atya megbetegedett és nem tud jönni, és kéri, hogy a családnapot tartssuk meg. Mi nemet mondtunk, de a Gódány és Csermák házaspár vállalták a faladatot, pedig szinte felkészülési idejük sem volt. A Jóisten aztán később is felhasználta Tilmann atya betegségeit, és a németországi mozgalom élére való kinevezését arra, hogy mozgósítson bennünket egyre több feladat vállalására. Azóta mi is tartunk családnapokat. Minden évben megtapasztaljuk gyengeségünket, felkészületlenségünket, de a Szűzanya így is használ bennünket. Mindig nagy élmény számunkra a házaspárok esti beszámolója, amelyek által sokat gazdagodunk. Sokszor erőt merítünk az általuk megélt nehézségek hordozásából és elviseléséből. Látjuk, hogyan vezet másokat a Jóisten, időnként humorral, máskor kalandokkal, vagy keresztekkel.

Az évek során lélekben elmélyült és létszámban is megnövekedett a magyar Schönstatt mozgalom. A magyar családokban is megérlelődött az elhatározás, hogy szeretnénk felépíteni az összentély mását Óbudaváron. Tilmann atya egy építész házaspárral együtt bennünket bizott meg a kivitelezési munkák lebonyolításával. 2004 tavaszán a Gódány házaspárral Schönstattba utaztunk, célunk az összentély pontos felmérése volt. Az utazás körülményei felértek egy kurzussal *a gondviselésbe vetett gyakorlati hit témakörében*.

„Az utazást március első hetére terveztük. Indulás előtt két nappal korán felkeltem, és hirtelen egy rossz mozdulattól becsípődött a gerincem. Hogyan lesz így utazás? A döntés hamarosan megszületett: délelőtt Róbert hívott bennünket, hogy két napja nincs jól – mint később kiderült nyombélfekély –, de azért emiatt ne halasszuk el az utat. Akkor pedig maradunk – válaszolta Tóni –, amíg mindenki rendbe nem jön. Róbert pedig bevonult a kórházba, ahol transfúzió, infúzió és diéta várt rá több mint egy hétig.

Három hét múlva, március 29-én keltünk aztán útra. A 800 km-es út utolsó negyedénél jártunk, amikor Rita csendesen megjegyezte, hogy Martinék, a német szövetségi családok vezetői megérdeklődtek, hogy mérhetünk-e az összentélyben, mire a válasz az volt, hogy az szinte lehetetlen. Akkora gombóc lett a torkunkban, hogy meg se tudtunk szólalni. Ezek szerint dolgozunk végezetlenül fogunk hazatérni.

Este fél 6 körül értünk Schönstattba. Első utunk az összentélyhez vezetett. A szentély mellett a járdán két atya beszélgetett. Az egyikük oda-szólt Róbertnek, hogy ma nem lesz 6-kor mise a kápolnában, mert reno-

válják. Megkerültük a tujasort, ami a kápolna bejárata előtti terecskét szegélyezi, és a nyitott ajtón át láttuk, hogy teljesen üres, az oltár kivételével mindent kihordtak. Majd megjelent egy férfi – akit Róbert régi ismerősként köszöntött –, Richárd testvér, a sekrestyés, palottinus szerzetes. (A szentély a palottinusok tulajdonában van. Ez meglepetés volt a számunkra, azt hittük eddig, hogy a „miénk”.) Sajnos, csak pénteken lesz itt újra mise – magyarázta –, holnap kezdődik a festés. Örömről határtalan volt, ilyen jól csak az égből tudnak szervezni, mert amíg a festő dolgozik, addig mi zavartalanul tudunk mérni. Most már tudjuk, miért kellett betegnek lennünk, néztünk egymásra Róberttel. Nevettünk, túl vagyunk rajta, és minden új értelmet nyert.”

Felmértük a kápolnát. 2004 nyarán volt az ünnepélyes alapkövetel, és 2005. április 2-án II. János Pál pápaságának utolsó napján a felszentelése. Két évvel később készült el a *Házaspárok útja*, amelyet azóta sok, nem schönstatti házaspár és zárandokcsoport is végigjárt. A mozgalom 2008 áprilisában ünnepelte 25 éves jubileumát. Az eseményben benne volt az emberi sírás és az isteni mosolygás. Az emberi sírás: Tilmann atya 2007 októberében bejelentette, hogy visszavonul, és nem vezet tovább a magyar mozgalmat. A vezetést négy házaspárra bízta, akik közül ketten itt jelen vagyunk. Azt mondta, a magyarok felnöttek... Abban az évben a jelmondatunk így szólt: *„Halk szavadra hősies bizalommal”* Ha addig nem tudtuk volna, azt követően megtudtuk, hogy ez mit jelent. Az isteni mosolygás pedig azt az örömteli eseményt jelentette, hogy ezen a napon Márfi Gyula veszprémi és Robert Zollitsch freiburgi veszprémi érsek felszentelték a képzőházat.

Személyes kapcsolat Kentenich atyával

Megtapasztaltuk, hogy Tilmann atya visszavonulása után, a *Húek maradunk* jelmondat jegyében, hogyan kezdett köztünk növekedni Kentenich atya, akivel az elmúlt évek során sokkal mélyebb személyes kapcsolatba kerültünk. Egy egészen kitapintható Kentenich atya áramlat indult el a mozgalmon belül, és nagyon sok kezdeményezés alulról jött, nem a vezetés gondolta ki. Pl. egy egyetemista lány, Guld Veronika, aki a lánymozgalom vezetője, és germanisztikát tanult, lefordította Feldmann Kentenich atyáról szóló, *Isten szelíd forradalmára* című könyvét. Szintén a fiatalok, elsősorban a schönstatti atyának készülő Csermák Péter kezdeményezésére elkészült egy Kentenich atya honlap, havonta kerülnek fel új fordítások. Fel lehet iratkozni egy listára, és

minden nap jön e-mailen egy napi Kentenich atya idézet. Szintén a fiatalok szervezésében már több éve megrendezésre kerül a Kentenich atya vetélkedő. Nekünk felnőtteknek elindult a Kentenich-kisegyetem, ahol Kentenich atya életét és életművének fő területeit tanulmányozzuk, melynek diploma osztója idén, az alapítás századik évfordulóján volt. És utoljára, de nem utolsó sorban, erre a jubileumra készülve 2010 februárjában Magyarországon járt az Atya-jelkép, mely most körbe utazza a világot. A kápolna szentelésének ötödik évfordulóján a szeretetszövetség sajátos formájaként közel húsz házaspár szeretetszövetséget kötött Kentenich atyával.

Ez így egy nagyon száraz felsorolás. A belső megtapasztalásunk ennél sokkal élőbb. Kentenich atyát olvasva megtapasztalható, hogy valóban leképezi számunkra a mennyei Atyát. Összeköti azokat a dolgokat, amelyeket a XX. század gondolkodása szétválasztott. Azért tudja összekötni, mert személyes válságában átélte ezeknek a szétválasztásoknak a kínjait. Az *idealizmus* kínjait, mert elválasztotta az eszményt az élettől, az *individualizmus* kínját, mert elválasztotta az egyént a közösségtől és a naturalizmust, mely elválasztotta a természetfelettit a természetestől. Egységes univerzumként láttatja a teremtett világot a legparányibb dolgoktól a kozmikus méretekig, melyben minden a helyén van. Melyet átjár Isten végtelen szeretete. És ebben a világban nekünk is szán feladatot: „*Oázist kell teremtenünk... Szárnyaló szeretetszigeteket..., melyek mindenütt körbeveszik szentélyünk filiáit, és egyszer majd zárt szigetbirodalommal egyesülnek.*”

Átéltük és megtapasztaltuk, hogy ebben a nagy vízióban nem vagyunk egyedül. A Szűzanya a szentélyből Isten kegyelmét közvetíti a számunkra, de kíván is tőlünk valamit: a szívünket akarja. Át akar formálni és életszentségre akar vezetni bennünket. *Semmit Nélküled, semmit nélkülünk!* – mondja. Az életével mutatja az utat és nem kevesebbet kíván tőlünk, mint hogy szentek legyünk. Ezért koronáznánk szívesen a jubileumi évben az Új Élet Királynőjévé.

Köszönjük Kentenich atyát, és hogy utat mutatott nekünk a Szűzanyán keresztül a mennyei Atyához.

21. Számomra Schönstatt a legfontosabb dologgá vált az életemben. Jelenti a közösséget: a Vértezőt, az egyetemista csoportot, a hajdani tábori ismeretségekből származó barátságokat... Embereket, akik igényeinket sokszorosan felülmúlva segítettek, amikor szükségünk volt rá. „Sza-

badidős tevékenységet”: gyakran heti több közös programot – hittant, hajnali imát, közös ebédet, beszélgetéseket –, egymást követő hétvégi programokat, emellett feladatot, másokért végzett munkát is jelent. Ahol azonban az én erőm kevés, ott megtapasztalhatom azt, hogy a Szűzanya bőségesen kiegészíti. Jó szívvel vállalt áldozatokat akár a feladatokban, akár korán kelésben hajnali imák, keresztutak miatt. Jelenti a hivatásomat. Meghívást az életszentségre: egy olyan közösség, amelynek tagjai a hétköznapiakban szentté akarnak válni.

22. A Schönstatt számunkra a helyünk az egyházban.

Hazaérkezésünk, otthonra találásunk. Ebben nagyon nagy szerepe van a Szűzanyának. Az Ő jelenlétének. Ahol megtértünk, ott is jelen volt a Szűzanya, majd elkerültünk, és a helyi plébánián kerestük a helyünket.

Schönstatt az egyház reménye. Ez nekünk feladatunk és küldetésünk a nagy egyházban is terjeszteni. Mindenki feladata az életszentségre törekvés. De elsősorban ott kell helytállni, ahová minket a Jóisten küldött.

Saját életünk szempontjából egy állandó belső munka a házasságunk, de a saját hitünket is megújítani.

23. Ötéves házások voltunk, amikor Schönstatt-tal, Tilmann atyával először találkoztunk. Épp a legjobb időben! Megéltük, hogy rátaláltunk arra, amit kerestünk. Ettől kezdve Schönstatt volt az életünk.

Ennek köszönhetjük:

- házasságunk, szerelmünk fejlődését,
- gyerekeinket,
- gyereknevelésünket,
- életünk értelmét, hivatását.

Visszaadta hitünket az egyházban.

Tilmann atya elénk és belénk élte a Schönstattban újjászületett, meleg, családias, szent egyházat, melyről Kentenich atyát idézve mondta: „*Az egyház mi vagyunk!*”

Megnyitotta szemeinket, hogy mi Isten terve a házassággal.

Házasságunk kezdete óta jelszavunk volt: *Mindent együtt!* Így akartuk boldogságunkat, családunkat védeni, elkerülni az eltávolodást, a kapcsolatunk gyengülését. Tilmann atya kibontotta előttünk, hogy mi Isten terve a mai korban a házassággal és a családdal.

II. János Pál szavait idézte: „*Ahogy Isten a régi időkben szent prófétákat, papokat, szerzeteseket választott ki, hogy üzenetét elvigyék a világba, ma szent családokat is épít, hogy a szeretet sugárzó tűzhelyei legyenek. A család nemcsak Isten üzenetének hordozója, hanem tartalma is. Vagyis a családban meg lehet valósítani és tapasztalni, hogy mi a szeretet.*”

Ebből szűrtem le a felismerést (mely öntudatlanul már betöltött), hogy egy férfinak is lehet fő hivatása a családja, hogy nincs ma korszerűbb, fontosabb munka a családépítés munkájánál.

Megmutatta, felemelte a női hivatást, a női természet sajátos értékeit.

Egész életünket végigkísérték Tilmann atyával folytatott személyes beszélgetéseink és az ott kapott útmutatások. Sokszor visszanyúltunk ide és erőt merítettünk belőlük, **döntéseinkben útmutatóként használtuk.**

Küldetéstudatot kaptunk, felelős munkatársak lettünk.

Tilmann atya komolyan vett, nagynak látott bennünket. Elfogadta meghívásunkat.

24. Az én Schönstattom:

- a Szűzanya közelsége
- a család egysége
- a házastárs szeretete
- a gyerekek szeretete

25. Egy nagytakarítás során kezünkbe került az 1988-ban, aratásra írt levelünk. A levél hűen tükrözi, mit adott nekünk akkor Schönstatt:

„Jézusunk! Köszönjük, hogy tükröt tartottál elénk és ezáltal megmutattad az egymással szembeni feladatainkat, egy nagyon vonzó utat tártál elénk és egy segítő-nevelőt, az Édesanyádat adtad mellénk.

Szeretnénk, ha a családjában is megújítanád jelenlétedet! „Ments meg, Urunk, a szürkéségtől”, bár a golgotától félünk, de tudjuk, hogy a szenvedésben találkozhatunk Veled, és Te erőt is adsz hozzá!

Használd fel családjukat az egyház megújítására!

Köszönjük gyermekeinket, hogy általuk megtanítasz a szeretet művészetére és annyi örömmel üdíted fel lelkünket!”

Reményeink közül sok minden megvalósult. Megtapasztaltuk, hogy Mária valóban hűséges, Ő nem felejt el, amit ígért (ellentétben velünk)! A hűség valóban nehéz, de érettebb, értékesebb lett az egymás iránti szeretetünk is.

Kentenich atya megtanít a szerves gondolkodásra, a fejből a szívhez vezető útra. Tilmann atya hitelesen modellezte a schönstatti új embert, aki a Gondviselésbe vetett gyakorlati hitben él.

Az én Schönstattom a szeretet iskolája, ahol megtanulhatunk

- szeretni akkor is, ha fáj,
- keresni és meglátni a másokban a jót,
- keresni a történetekben Isten akaratát és megtenni azt,
- a sírig nevelni önmagunkat.

Ebben az életprogramban megbízható nevelőnk és vezetőnk a Szűzanya. Istennek hála érte!

Szeretnénk létünkkel vonzó „Bibliává” válni, hogy mindannyian megérhessünk a mennyországra!

26. Drága Szűzanya!

Gyermekien bízni a Mennyei Atyában, akinek gyermekei lehetünk.

Megélni az otthonosság kegyelmét Nálad, Édesanyánk. Szeretnénk, ha szívünkben nemcsak Édesanyánk, de Királynőnk is lennél, és mi mindenünkkel tudnánk követni Téged.

Ez a mi Schönstattunk. Köszönet érte!

27. Schönstatt számunkra ezt jelenti:

- kapaszkodó, mankó
- iránytű
- életem, erőm, békém
- otthon
- válaszok az élet kérdéseire
- közösség, barátok, testvérek
- elfogadnak olyannak, amilyen vagyok
- igazán önmagam lehetek
- gyöngéd, szerető Mária
- Tilmann atya nélkül nincs Schönstatt
- derűs, örömteli légkör
- megtanít mindenben keresni a jót

28. Mit jelent a családnak SCHÖNSTATT

Ha címszavakban próbálom megfogalmazni, mit jelent nekünk Schönstatt, olyanok jutnak eszembe, hogy hitet, lehetőséget az élhető házasságra, utat egy teljesebb életre Istennel, mankót a mindennapokhoz.

Ha mindent le szeretnék írni, amit az elmúlt 5 évben, mióta kapcsolatba kerültünk a mozgalommal, kaptunk, sok-sok papír sem lenne elég. Nem is lehet ezt szavakban visszaadni.

A férjem és én nem éppen olyan mintával indultunk neki közös életünknek, ami sok jóval kecsgetett. Egyikünknek sem adatott meg, hogy olyan családban nőjön fel, ahol a szülők kapcsolata követendő minta lenne. Férjem családjában a szeretetben egymás mellett élés, nálunk az agresszív alkoholizmusig fajuló teljes bizonytalanság uralta gyerekkorunk meghatározó éveit. Nem lennék igazságos a szüleinkkel szemben, ha azt a látszatot kelteném, hogy CSAK EZ VOLT, de ez is volt. Meg ami még szintén fontos, nem volt jelen a hit.

2008 januárjában Bárdudvarnokra költöztünk. Itt kerültünk kapcsolatba a Schönstatt lelkiséggel és 2009 nyarán az itteni közösség tagjaként jutottunk el Óbudavárra egy zárándoklat keretében akkor 5 és 3 éves kicsi lányainkkal, én a határán annak, hogy nem látok esélyt a házasságunk megmentésére. Végül azzal az érzéssel és vággyal tértem haza, hogy vissza kell még oda mennünk. No, itt jön az a rész, hogy ezt nem lehet szavakkal megmagyarázni, nem történt semmi konkrét, megfogható, de ez a vágy munkált bennem, és nem hagyott nyugodni. Anyagi helyzetünk viszont nem tette lehetővé, hogy eljussunk.

2011 elején, amikor az az évi családnapokra kellett volna jelentkezni, még mindig ez a vágy munkált bennem, anyagi helyzetünk viszont semmit sem változott. Nagyon emlékszem az elhatározásra, hogy lesz, ami lesz, beírom a naptárba az egyik időpontot, valahogy majd csak eljutunk... De nem tudtam megtenni... Pár napra rá megjelentek nálunk Mesterék, és megajándékoztak minket egy héttel Óbudaváron...

Ezzel, azt hiszem, végképp pályára állítottak minket, és elindítottak egy olyan úton a Jóisten és űk karöltve, amin már az azóta eltelt alig több mint 3 évben is rengetegszer megtapasztalhattuk a Jóisten szeretetét, gondoskodását, áldását. Sosem fogom tudni ezt nekik eléggé megköszönni! Nincs más út, csak előre EGYÜTT Schönstatt-tal, Istennel! KÖSZÖNÖM!

29.

- Minden nehézség után van megoldás.
- A feleségem és a férjem, aki nagyon jó, alakult és hagyjuk alakulni Schönstatt által. → Biztonságot ad.
- Önnevelésre tanít.
- **Mater Habebit Curam**
- **HÁLÁT ADNI TUDÁS.**
- **NEHÉZSÉG** odaadása a Szűzanyának.
- **SZŰZANYA BEFOGADÁSA AZ ÉLETÜNKBE.**
- **ÖNISMERET NÖVEKEDÉSE.**
- **BIZALOM A GONDVISELÉSBEN.**
- Nem egyből reagálni a dolgokra, hanem forgatni és kivárni.
- Napi üzenetek Kentenich atyától (e-mail)
- Atya-telefon
- Tilmann atya nagynak látott és úgy is éreztem. Vértesaljai János is ezt tudta éreztetni.
- A közösségnek nincsenek elvárásai felénk, a saját tempónkban haladhatunk itt.
- Lehetek, lehetünk önmagunk és ez ITT ÉRTÉK!

30. Az én Schönstattom:

Múlt és jövő. Remény. TMK (tervszerű, ...), hogy élő maradjon házasságunk. Küldetés és hivatás a házasságért.
Az én Schönstattom a Szűzanya otthona, otthonunk.
Szövetség a Szűzanyával, amely életünk perceit meghatározza.
Hely a háziszentélyben, ahol Istent imádhathatjuk.
Út, amelyen járnunk törekszünk és ami ünnep, amikor Óbudaváron vagyunk.
Család, amiben élünk és amiért dolgozunk.
Remény, hogy a szeretet mindent legyőz és új emberek közösségét teremti.
Öröm, ahol egymással találkozunk.

31. Amikor egy héten át volt alkalmam szemmel tartani egy ötgyermekes schönstatti családot, feléledt bennem a vágy, hogy ezt én is így szeretném, ha nagy leszek. Már majdnem nagy vagyok, van öt kedves gyerekünk és egy szép kerek schönstatti családnak.

Schönstatt nekem egy nagy-nagy szabadság.
Ahol olyannak szeretnek, amilyen vagyok.
Ahol értékes vagyok a magam egyediségemben.

Lassú növekedés, mélyen gyökerezés.
Ahol nem kell, de szabad.
Schönstatt az én örömöm.

32. A mi Schönstattunk

- egy megbízható eligazodási hely, ha az életünkben elbizonytalanodunk.
- ahol a sok előadás, beszélgetés és életpélda rávezet arra, hogyan lehet a hétköznapokban is a Jóisten, a Szűzanya szerető védelmében élni.
- egy megtartó, támogató közösség, akikhez hazajárunk.
- egy elfogadó, szabad légkör, ahol lehetünk olyanok, mint valójában, önálló ütemben, egyéni módon alakulhatunk.

33. Számomra a Schönstatt: bizalom, út, a Jóisten és a Szűzanya közelsége. A Szűzanya kezét fogva megyünk Jézushoz. Ő a mi nevelőnk, és bizalmunk.

34. Közösség – azonos nyelvet beszélő barátok.

Szűzanya közelsége, nevelése.
Folyamatos tanulás.
Segítség a gyerekek nevelésében.

35. A SZENTÉLY, melyben egészen jól és érzékelhetően jelen van Isten és a Szűzanya. Ahol minden nap bekövetkezik a csoda, az átalakulás csodája, és a víz, amit néha könnyedén, de sokszor szenvedések, nehézségek, elbukások árán gyűjtögetünk életünk korsójába, mindig borrá változik. Ahol már ezerszer megtapasztaltuk az otthonosságot, a Szűzanya ígéretének valóra válását: „magamhoz vonzom az ifjú szíveket”, a régebb óta ifjú szíveket is.

Annak a felfoghatatlanul nagy ajándéknak a megtapasztalása, hogy mindez saját otthonunkban, háziszentélyünkben is működik, és a Szűzanya még akkor is kézzelfoghatóan jelen van életünkben, amikor mi azt szerintünk meg sem érdemelnénk.

KENTENICH ATYA derűs jelenléte az életünkben. Ő mindig megmutatja az utat, merre kell tovább haladni a Jóisten és a Szűzanya felé.

ÓBUDA VÁR, ahova mindig jó „hazamenni”. Ahol mindig van idő arra, hogy a mindennapok rohanásában lemaradt lelkünk utolérjen minket, és ahol újra és újra nagyszerű embereket ismerhetünk meg.

A KÖZÖSSÉG, melyben jó barátokra leltünk, akikre mindig számíthatunk.

TILMANN ATYA, GERTRÚD MÁRIA NŐVÉR és az előttünk járó HÁZASPÁROK, akiktől sokat tanulhatunk, és akik példaként állnak előttünk.

A NEMZETKÖZI MOZGALOM ereje, hogy bárhol járunk a világon, mindegyik leányszentélyben otthon érezhetjük magunkat, és Schönstatt összekapcsol minket idegen emberekkel is.

Az EGYMÁSRA és ÖNMAGUNKRA TALÁLÁS csodája. Itt újra és újra felfedezhetjük házastársunk szívét, és felismerhetjük, mi a mi eredeti, Jóistentől kapott hivatásunk, amit megálmodott rólunk.

36. Ha azt kérdezed tőlem, hogy számomra mi Schönstatt, nem tudok egy mondatban válaszolni.

Tilmann atya azt javasolja, hogy mindent írjunk le. Pl. hogy Gertrúd Mária nővér mindig mosolyog, és hogy jól érzem magam az Ősszentélyben. És igen, valóban.

Az elmúlt 12 évben sok minden történt.

Számomra Schönstatt a Szűzanya hívását jelenti. Részemről pedig a meghívásokra kimondott igent. Vagyis egy eleven párbeszédet Máriával. Ami nem egy elavult, régimódi kereszténység, hanem a mindennapjaim. Nem kerestem, ajándékba kaptam.

Már 10 éves házások voltunk, amikor a postaládában találtunk egy meghívót. Egy soproni program meghívója volt. A schönstatti közösség szervezte. Tetszett nekünk és a következő alkalomra is elmentünk. Barátokkal, hasonló gondolkodású emberekkel találkoztunk.

Nem kerestünk közösséget. Volt egy erős alapunk, és abból éltünk. Aztán szintén egy meghívás volt, ami 4 családot és egy vezető házaspárt egy közös kis csoportba terelt. Erre is „igent” mondtunk. Minden évben eljutottunk Óbudavárra, mert megtapasztaltuk a Szűzanya segítségét.

Azóta is úgy érzem, hogy folyamatos igen a folyamatos megszólításokra. Egyfajta tudatos kereszténység. Ha az elmúlt időszakra gondolok vissza, most már látom, hogy mikor, hogyan „szólt bele” az Atya az életembe. Hogyan készített fel eseményekre, hogyan terelget azóta is.

Schönstattból számomra nagyon fontos a gyermekség. Az Atya kedvencének, szeme fényének lenni. Megtanított arra, hogyan is tudom az élet eseményeit az Atya kezéből elfogadni.

Sok barátot, örömet és vidámságot jelent, utazásokat, váratlan találkozásokat. Mély emberi kapcsolatokat, melyek mára már erősebbek a szülői kapcsolatoknál. Váratlan, megmagyarázhatatlan ajándékokat, amik épp akkor és úgy érkeznek, amikor kell. Az élet apró csodáit. A Szűzanya gondoskodó szeretetét.

37. Schönstatt

- a mi otthonunk,
- a mi családuknk,
- egy út, amin járunk.

38. Harmincéves koromban kezdtem ismerkedni a schönstatti lelkiséggel. Keresztény családban nevelkedtem és teológiát is tanultam, azt gondoltam, hogy a hitem elég erős, mégis hiányzott valami az életemből, ami összeköti az életet a hittel. Schönstatt hidat jelent az Atyához, aki azt kéri tőlem, hogy tanuljak meg gyermekké válni. Kéri, hogy engedjem el a saját elképzeléseimet, és rá figyeljek.

Schönstatt édesanyát ajándékozott nekem. Nem én kerestem ezt a kapcsolatot, igaz nem is tiltakoztam ellene, ma mégis benne élek. Sokkal gazdagabb lett az életem. Szép lassan arra eszméltem, hogy a Szűzanya szeret, a nehézségek idején bátorít, a kísértésben erőt ad, a „vesztes” helyzetben mosolygni tanít.

Schönstatt barátokat és erős közösséget ajándékozott. Sok időt töltünk ebben a körben, köszönjük a vidám és elfogadó légkört.

Schönstatt az életem része lett!

39. Számunkra Schönstatt egy jól kidolgozott lelki útvonalat, kitaposott ösvényt jelent, amelyen nagyon-nagyon sok segítséget kapunk a lelki előrehaladáshoz.

A módszert Kentenich atya dolgozta ki, a Szűzanya irányítása alatt és a Szentháromságos Isten működteti. Az önnevelés motiválásához az akaratot és az érzelmeket egyaránt mozgósítja. Sok gyakorlati tanácsot is ad, de nagyon mély lelki gazdagsággal a háttérben.

A Szűzanyától kaptuk a Schönstattot, és a Szűzanyát kaptuk a Schönstatt által.

Megerősít eredetiségünkben, ott ahol vagyunk, amilyen életállapotban és helyzetben. Mivel házasságban élünk, ezért a házasság szentségé-

nek kegyelmeit is tudatosítja. Jobban és mélyebben szeretjük egymást a Schönstatt segítségével.

...és a Szűzanya magához vonzza az ifjú szíveket! Kell ennél több?
HÁLÁS KÖSZÖNET!!!

40. Az egyházat találtuk meg Schönstattban. Az élő közösséget, Isten népét. Ahol együtt erősebbek vagyunk. Az irgalmasságot éltük meg, lehetek akár milyen lassú, ügyetlen, kevésbé éles, szóval bármilyen gyenge, akkor is bíznak bennem, szabadságot kapok.

Nagy hálát érzünk.

Felelősséget is érzünk, hogy továbbadjuk a kapottakat.

41. **Mi ragadott meg Schönstattban?**

Az ragadott meg Schönstattban, hogy nem csupán elméletekről beszél, a gyakorlatról, a kibékülésről, a megbocsátásról, a nehézségekről, és annak értelméről, a gyerekevelésről, a házastársi beszélgetésről.

Viszont ez önmagában kevés, mert nagyon sokszor csődöt mondunk, nagyon sokszor a legjobb szándékaink ellenére sem úgy sikerülnek a dolgok, ahogy azt mi szeretnénk. Ezért a Szűzanyát meghívtuk az otthonunkba, háziszentélyt létesítettünk, és kértük, hogy segítsen nekünk. Érezzük, jót tesz a házasságunknak, a közösség megerősít minket.

Fontos volt még, hogy soha nem erőltettek semmit, akkor és annyit merítettünk a lelkiségből, annyi feladatot vállaltunk, amit szívünkben meg tudtunk tenni. Az elfogadás szárnyakat ad az embernek és nagylelkűvé teszi.

Mit jelent nekünk a schönstatti szeretetszövetség?

– Megerősödést, erőforrást, segítséget a társunk és a gyermekeink iránti szeretetben.

– **A kánai menyegző csodáját:** a korszókat jelent nekünk. Jézus csak azt kéri, töltsétek meg őket vízzel. Mária megerősíti: „Tegyétek, amit mond!” És a gyarló, csetlő-botló ember engedelmes, bár felesleges erőpocsékolásnak látszó, ostobaságnak tűnő munkája eredményeképpen csoda történik. Mi a korszóknak nem szoktunk kéréseket, felajánlásokat írni. Vagy csak nagyon ritkán. De gondolatban sokszor töltögetjük, veszünk ki belőle.

– **A közösséget:** Egyértelműen tudjuk, azért, hogy vagyunk, hogy úgy élünk, ahogy, hogy úgy szeretünk, ahogy, az sok más ember, család és elsősorban a Szövetség példaadásának, imájának köszönhető. A kö-

zösség egy teljes hétig rendszeresen értünk imádkozik, más heteken pedig mi a többiekért. Nagy erőt ad, hogy hordozzuk egymást.

– **Megerősödést az egyház szeretetében:** az otthon, a ház nagyon fontos nekünk. Különösen fontos egy ház. Az egyház. Érezzük, évszázadok láncszemeiből kapcsolt láncnak vagyunk a része, és minket is újabbak követnek majd. Nem hagyhatjuk el magunkat, tovább kell adnunk az erőt. Bár messze a tökéletestől, mégis jó nekünk itt lenni, mert ez a mi házuk, hazánk, egyházunk, a bűnös és mégis szent, a katolikus, az apostoli.

– **Otthonosságot a Szűzanyánál:** A schönstatti kápolna különösen fontos nekünk, aminek egy kis mellékoltára a mi háziszentélyünk. Különleges otthona és jelképe a szeretetszövetségnek, amelyet a ház Úrnőjével, mennyei Édesanyánkkal kötöttünk azért, hogy biztos és gyengéd kézzel vezessen minket a ház Urához. Döbbenetes és szívszorító, hogy bár ő a világ Ura, mégis szüksége van ránk, minden apró erőfeszítésünkre, tettünkre, szavunkra. Hív és küld. Bár otthon van, mégsem hagy magunkra, elkísér, és majd utunk végén színről színre látva őt, karjaiba szaladhatunk. Ebben a kis kápolnában különösen otthon vagyunk, itt, anyaszentegyházunk ölében.

– Az évfolyameszményünket, ami a mi személyes eszményünk is.

És miért szeretnénk tovább menni ezen az úton?

– Azért, mert ezen az úton érezzük, hogy a legbiztosabban jutunk el a Jóistenhez.

Az alábbi vers szépen összefoglalja érzéseinket:

Föld s Ég közötti vékony
hajszálon kötél táncosként megyek
át-át a szörnyű pokol-szakadékon,
felülről biztatnak a szentek,
alulról a pokol üzenget.

S Valaki az Istennel alkuszik,
szövetséget köt szép Szűz Máriával,
hogy bűnök, bűk és más alamuszik ne rontsanak meg;
szíve ritmusával egyensúlyozza szívem, térdem.
Valaki imádkozik értem.

(Mécs László)

42. Mi az én Schönstattom? Egy olyan hely, melyet érintenem kell, bármerre megyek életem során. Kettő hazám van. Mindszentkállya és Veszprém. Innét oda, onnét ide. Mindig Óbudaváron kell (akarok) átmenni. Jó ez így!

43. Mi az én SCHÖNSTATTOM? Az én SCHÖNSTATTOM elköteleződés, Isten, Szűzanya és a schönstatti családok felé. Egy életforma, ami keretet ad mindennapjainkban. Egy nagy CSALÁD, amihez tartozunk. Folyamatos megújulás, tanulás, szentségre való törekvés.

44. Mi az én Schönstattom? Kinyíló és reményeink szerint soha el nem hervadó rózsabimbó.

Olyan csoda, melyet 1991-ben kaptunk a kezünkbe és azt gondoljuk, kiteljesedését halálunk pillanatában éri el. Addig viszont „Barátaim, a házasság: munka”... Szeretettel gondolunk vissza Tilmann atyára, akitől oly sokat tanultunk, aztán Ritára és Róbertre, akikhez mindig odafordulhattunk kérdéseinkkel, melyből rengeteg volt!

A személyesen ránk szánt idő varázs, az Alice és Kálmántól kapott sok-sok szép és nemes feladat, mind-mind a „mi Schönstattunk”.

A bizalom és a nagynak látás szintén a „mi Schönstattunk”.

S az az idő és energia, amit a közösségnek szenteltünk örömmel, az is a „mi Schönstattunk”.

Szűzanyánk gondoskodó szeretete, ahogy kísér és segít minket, ahogy a szeretet-szövetségben Velünk él, az is a „mi Schönstattunk”.

S így már nem kérdés, hogy „a szeretet fájhat”, hogy „mindig a nehezebb utat választjuk”, s hogy oly sokszor „Csoda történhet, ha Ő akarja...” – ahogy a Mária musicalben énekeljük, melynek a kísérése különös kegyelmi megtapasztalás.

Mindig csak egy lépést előre, tapogatózni a sötétben, aztán újra meg újra megtapasztalni a CSODÁT, melyet nem mi csináltunk, hanem ajándékkal kaptuk.

A „mi Schönstattunk” az a csoda is, hogy hét gyermekünk mind a schönstatti úton jár, valóban megtapasztaljuk, hogy a Szűzanya „magához vonzza az ifjú szíveket”.

Köszönjük!!!

45. Először 2003-ban jártunk Óbudaváron Családnapokon. 7 éves házások voltunk, öt és másfél éves kislányainkkal. Házaspár barátaink, akik egészen közlőrl élték meg a magyarországi Schönstatt megszületését, javasolták diszkréten, hogy szerintük jót tenne nekünk egy ilyen hét... .

Ahogy ez lenni szokott, nem a legnagyobb harmóniában érkezünk meg vasárnap... Úgy éreztük, nagyon sok átgondolnivaló problémánk van. Idegen volt mindenki, a környezet, a mögöttünk hagyott hétköznapiok túlfeszítettsége, az utazás fáradalmi kisgyerekeinkkel..., mindezek még inkább felnagyították a dolgokat.

Tilman atya ígerte, hogy a hét második felében Ő is megérkezik, és bekapcsolódik majd az előadásokba. Bár nem találkoztunk még Vele soha, hallottuk azokat, akik ismerték, hogy nagyon jó Vele beszélgetni. Vártuk, hogy megismerhessük. Már kedden időpontot kértünk a beszélgetésre, bár egy kis hezitálás volt bennünk. A listánk készen állt, hogy milyen kérdéseinket, gondjainkat fogjuk megosztani Vele.

Hallgattuk az előadásokat, Alice-t és Kálmánt, majd Tilman atya is bekapcsolódott, közben mi nagyokat beszélgettünk kettesben, lenyugodtunk, és csütörtök környékén azt vettük észre, hogy problémáink bagatellizálódtak, és túlzás nélkül mondhatjuk, hogy úgy néztünk egymás szemébe, mint az esküvőnk idején...

No, de akkor mi legyen az időponttal? Milyen problémákat említünk? Múlt időben beszéljünk az elillant nehézségeinkről? Egyébként is: mit mondhat nekünk egy olyan idős atya, aki most lát minket először, az anyanyelve sem magyar, és nem él házasságban? De a találkozás iránti kíváncsiságunk nagyobb volt az „észérveknél”, egyszerűen szeretünk volna megismerni!

Elmentünk a beszélgetésre. Olyan volt, mint Dosztojevszkij Zozsima sztarece...

Meghallgatta a kérdésünket, nagyon figyelt ránk, aztán csend... Érezni lehetett a „forró drótot” Odaföltre! Megimádkozta, mit üzen nekünk az Úristen. Nekem soha nem volt ilyen istenélményem, ha egy pappal beszéltem. Érezni lehetett az Isten jelenlétét. Ő mint közvetítő, megszólalt, „amit hall”, mondta. Úgy éreztük, ismer minket Tilman atya. Ahogy nézett ránk, „Kedves Barátaim!”-ra... Tudta, milyen emberek vagyunk. A problémák is ismerősek voltak Számára. Tanácsokat adott, mélyen beletalálva az érzékeny pontokba.

Aztán a következő két nyáron újra elmentünk Óbudavárra. Tilman atya ismét ott volt közöttünk. Utólag tudjuk, hogy ez milyen ajándék

volt, mert nem tudott a Családnapok minden hetén ott lenni. Amikor főztem Neki a teát előadás szünetében, olyan érzésem volt, mint a görög katolikus pap nagyapámmal, amikor nyugdíjazása után nálunk lakott. Azt a régi érzést idézte fel bennem.

Tilman atyától kaptuk meg a „sokkilométeres család” jelzöt. Sok éve élünk külföldön, még mindig helytálló a kifejezés... Megerősített bennünket abban, hogy az otthonunk nyújtotta vendégszeretet lehet apostolkodásunk egyéni formája. A családakadémiai küldetésünk egyik lehetősége.

Néhányszor ellátogattunk Kahlenbergre, „véletlenül” (?) mindig találkoztunk Tilman atyával, mindig volt hozzánk néhány kedves szava. (Az osztrák Szövetségünnep prédikációja közben magyarul is megszólalt, amikor észrevett minket.) Egyszer Édesanyámék is velünk voltak, ennek külön örülök, hogy egyszer találkozhattak.

A beszélgetés egyik kérdése arról a fájdalomról szólt, hogy miért nem született több gyermekünk. Azt mondta Tilman atya, hogy ajánljuk fel ezt a fájdalmat a meg nem született magzatokért. Sokszor gondolunk erre.

Olvastuk a búcsúlevelében, amit még akkor írt, amikor a magyarországi vezetést adta át, hogy ezután is szívesen találkozik Tilman atya a családokkal Münchenben. Olyan távolságra volt tőlünk, mint a szüleim, csak földrajzilag a másik irányba... Nekünk egy ilyen találkozás évekre adott útavalót.

A betegségéről szóló híreket, a halálát hasonlóan éltem meg, mint a nagyapámét. Amióta nincs velünk, a könyveit olvassuk tovább. Közben halljuk Tilman atya hangját, ráismerünk jellegzetes mondataira...

Reméljük, továbbra is figyelemmel kísér minket. Már nem is kell elutaznunk hozzá, biztosan közbenjár értünk.

Továbbra is járunk Családnapokra, ez a hét mindig újakezdést indít el bennünk, tervekkel, célokkal.

Házasságunkban is nagyon fontos szerepe, hatása van ennek a hétnek! Még mindig megéljük azt, hogy úgy tekintünk egymásra, mint a kezdetekben, de egyre jobban ismerve, elfogadva egymást.

A kápolnába, Óbudavárra „haza járunk”, jó ott lennünk, a sok utazásaink ellenére biztos pont az életünkben.

Az itt hallottakat tágabb családjunkban is tovább adjuk. Ha ők nem is jutnak el Óbudavárra, de gyümölcseiből – meghívott előadóink által – részesülnek.

Schönstatt által sok jó embert ismertünk meg, többen barátaink lettek, hálások vagyunk ezért! Ezen találkozások után mindig megnyugszunk, hogy van remény, van emberség a világban, vannak még nagyszerű családok!

Bár hozzánk az Istenszülő ikonszerű ábrázolása közelebb állt eddig, megszerettük a schönstatti Szűzanya képet, kötődünk hozzá. Otthonunkba fogaduk Őt, nevelőnknek, és védelmezőnknek, égi Édesanyánkként tekintünk Rá.

Kentenich atya az e-mailben érkező napi gondolatai által folyamatosan jelen van életünkben.

Schönstatt a katolikus Egyház aktív tagjává tett minket. Gyakorlatiasságával közelebb hozta hozzánk a hétköznapi életben megélhető hitet. Felértékelődött bennünk a közösség fontossága, ami megtart. Ez pedig még nemzeteken is túlmutat, megmutatkozik barátságainkban, mert Schönstatt által egy nyelvet beszélünk, és a bizalom kezdetektől megelőlegezett közöttünk.

46. Schönstatt elsősorban megerősítést jelent számunkra ebben a kifordított világban, hogy vannak tartós értékek is, mint például a házasság, a hűség. Megmutatja, hogy ezért sokat kell dolgozni: „A jó házasság nem szerencse dolga, hanem két ember megfeszített munkájának gyümölcse.” (Tilmann atya). Jó, hogy egyre több olyan házaspár van, aki próbál így élni.

A Schönstatt számunkra a házasságot jelenti. A pogány családi gyökerektől sikerült önerőből elrugaszzkodnunk, de a házasság építéséhez többre volt szükség. Ezt a hatalmas erőt a Schönstatt-mozgalom adta. A legmagasabb eszménytől a leghétköznapibb élethelyzetekig mindenre van útmutatása. Ugyanakkor tiszteletben tartja az ember szabad választását, egyéniségét.

A házasság, a család itt újra megkapja a maga rangját, jelentőségét – és felelősségét.

Schönstattban tanultuk meg, hogy a Jóistennek nem bajnokokra van szüksége, hanem a szándékainkat és erőfeszítéseinket értékeli. Ez bátorít bennünket nehézségeinkben.

Szívünk régi vágyódását a Szűzanyához itt tudtuk méltó formában átélni, ezáltal a Szentháromságos Istenhez közelebb kerülni. Köszönet érte Kentenich atyának, az ő szellemi utódainak, és a sok áldozatos schönstatti házaspárnak!

47. Számunkra Schönstatt Isten irgalmassága. Bizonyára szigorú nevelést kaptunk, ezért az irgalmasság számunkra kegyelem. Küzdünk azért, hogy irgalmasak legyünk önmagunkhoz, egymáshoz és másokhoz. Élni napon-ta azt, hogy gyengeségeinket Isten irgalmasságának tengerébe vetjük.

Számunkra Schönstatt egy felhívás arra, hogy legyünk derűsek. Ne a körülmények határozzák meg a szívünk alaphangját, hanem az, hogy Isten Atya, Isten jó, amit Ő tesz minden jó.

Számunkra Schönstatt a nagylelkűség útja. Megtanít nagylelkűnek lenni másokhoz, szeretni minden embert, bízni a szeretet hatalmában.

Számunkra Schönstatt azt jelenti, hogy a fényben állunk. Itt olyan, mint a mennyországban, a Szűzanya jelenléte érezhető. A Szentélyben élünk minden eseményét világosan látjuk, és azt is, hogy mit kellene tennünk. Célunk, hogy ez a fény bennünk legyen. Ahogy Kentenich atya fogalmazta: Szentély-Háziszentély-Szív-szentély. És ezért teszünk mindent.

Számunkra Schönstatt gyökér, amellyel a Jóistenbe kapaszkodunk. És amely segít, hogy támasza lehessünk a ránk bízottaknak.

Számunkra Schönstatt egy mély kút, amelyből meríthetünk, amikor a lelki szárazságot megéljük. Schönstatt a kegyelmek forrása is.

Visszatekintve a Schönstatt-tal megélt 20 évünkre megtapasztalhatjuk, hogy ez a forrás nem apad ki.

Hálások vagyunk mindazoknak, akik ide segítettek minket.

48. Nekünk Schönstatt az ERŐ, a BÉKE és a NYUGALOM. Mióta megismerkedtünk a Schönstatti szellemiséggel egy különleges belső nyugalom költözött belénk. Amióta elkezdtek a vetélkedőt, pedig azt vettük észre, hogy Kentenich atya nyugalma és derűje szívárog át belénk. Nehéz hónapok vannak mögöttünk, komoly döntésekkel, és változásokkal, de úgy érezzük, hogy mióta a háziszentély itt van az otthonunkban, a nehézségek mellé mindig kapunk plusz erőt is a megoldásukhoz.

49. Számunkra Schönstatt SZIKLA, amire biztonsággal építhetjük fel életünket: kapcsolatunkat Istennel, Szűzanyával, egymással, gyerekeinkkel, és az egész világgal.

Számunkra Schönstatt MELEG OTTHON, ahol megpihenhetünk Istenben, Szűzanyában, egymásban és gyerekeinkben a rohanó világban.

Számunkra Schönstatt IRÁNYTŰ, melynek segítségével eligazodunk az élet labirintusában, és újra Istenhez, Szűzanyához, egymáshoz és gyermekeinkhez találunk vissza.

50. Egy út, ami megmutatja a jövőt!
51. Schönstatt számomra egy életszemlélet. Legfontosabb tanítása az önnevelés! Hiszen minden ezen áll vagy bukik: akkor vagyok képes a jóra, ha képes vagyok nevelni és fegyelmezni önmagamot. Ami nagyon lényeges még szerintem, az a schönstatti szabadság. Nem kell elköteleződni, de persze lehet. Schönstatt hihetetlen szabadságot ad, ugyanakkor korlátokat, támaszt is nyújt. Schönstatt a gyakorlati kereszténység útja! Nem csak a lelkünket ápolja, hogy „jámbor keresztények” legyünk, hanem cselekvésre is ösztönöz!
52. Számunkra Schönstatt egy út Istenhez. Hogyan tudom a hétköznapiakban a hitemet megélni az önnevelés, a kegyelmi tőke és a jófeltételek által. Máriás, ő az anya és nevelő, aki Istenhez kísér minket. A szeretetszövetség köteleesség és biztonság. Közösség, hozzánk hasonlóan gondolkodók közössége. Egy apostoli és „forradalmári” feladat, apostol a világban, forradalmár az Egyházban.
53. Nekünk Schönstatt egyrészt a tiszta forrást jelenti. Az életet és erőt adó. Régóta szívünk vágya volt, hogy apostolkodjunk, tovább sugározzuk Krisztus szeretetét. Ehhez azonban töltődnünk is kell. Ezt találtuk meg a schönstatti mozgalomban.
Másképp jelenti számunkra a közösségben megélt mélyebb elköteleződést a Szűzanya, Isten felé: A közösség alatt értve saját kis családjunkat, de a schönstattiak közösségét is.
54. Nekem mit jelent Schönstatt? Valami olyasmit, hogy így érdemes kereszténynek lenni. Amikor először voltunk Óbudaváron, rögtön megérintett és rabul ejtett a légkör, és azóta is mindig ezt érzem. Valami olyasmit, mint amikor Jézus színváltozásánál Péter mondott: Uram, jó nekünk itt lenni. Vagyis Schönstatt azt jelenti nekem, hogy olyan légkörben vagyok (és én is igyekszem olyan légkört teremteni), ahol jelen van Jézus, ahol „jó lenni”.
55. Schönstatt számomra a közösséget jelenti. Olyan hasonló gondolkodású fiatalok közösségét, akikkel jó együtt lenni, beszélgetni, játszani stb. Másrészt Schönstatt kiutat (ill. a kiút lehetőségét) jelenti a középszerű kereszténységből... Vagyis azzal, hogy az önnevelésre sarkall, az önmeg-

szentelődésre, így sosem nyugodhatunk meg egy jóllakott vasárnap délután, hogy „mi megtettünk mindent...” Nem, sosem szabad belenyugodni, a magunkkal szemben támasztott követeléseket a lehető legmagasabbra kell fokoznunk... És Schönstattban nem csak az a jó, hogy „elvárija ezt”, hanem példát ad, utat mutat...

56. Egy helyet, ahol mindig megtaláljuk, ami kell nekünk. Egy helyet ahol jó lenni. Egy helyet ahol mindig jó emberekkel találkozunk. És egy helyet ahonnan mindig boldogan és lelkiekben feltöltődve indulunk útnak.
57. Schönstatt jelenti számunkra az óbudavári családnapiakat, amelyek a házasságunk elejétől végig kísérik közös életünk. Jelenti azokat az alapelveket, amelyeket bensőnkbe rejtett az Atya és amelyek itt az évek során életre keltek, jelentéssel, cselekedettel teltek meg és életre váltak mindennapjainkban. Jelenti azt a légkört, amiben házasságunk újra és újra megújulhat, növekedhet, célt, ami felé tarthat.
Schönstatt jelenti hivatásunk kiteljesedését. Azt a keretet, amin belül megélhetjük küldetésünket, eszköz voltunkat, hogy a mi hivatásunk a házasság, a házasság szentségének életre keltése, kibontása.
Schönstatt jelenti felnőtt kereszténységünk megélésének vezérfonalát. Adja azt a tanítást, ami egy egész életre szóló és annál többet is adó feladat, tanítás arra vonatkozólag, hogy mit jelent a mai korban kereszténynek lenni.
Schönstatt jelenti a közösséget, ahol jó lenni. Ahol jó megpihenni, ahová jó megérkezni, elidőzni, találkozni. Közösséget a Szentháromsággal, Szűzanyával és veletek a többi schönstatti családdal és fiatalokkal. Jelenti az élő egyházat, ahol kézzel fogható az Ige testté, valósággá válása.
Schönstatt jelenti a feladatot, amiért érdemes időt, fáradságot, munkát áldozni. Jelenti a jövőt, aminek építésében öröm részt venni.
Schönstatt segít megérteni a szenvedés értelmét és elfogadni azt, és mind ezek mellett derűsnek, örömmel telinek lenni, maradni.
Schönstatt adja napjaink keretét: imákat, hétköznapi áldozatait, örömeit, amelyek nevelnek bennünket a szentté válásunk útján, jelenti az emberi kapcsolatok lényegét és értelmét, hogy az Atya és a Szűzanya eszközei, apostolai lehetünk.
Schönstatt jelenti az otthont és a szabadságot.

58. Gyerekként az óbudavári heteket, ahol a bozótban bandáztunk (egymással is), Tilmann atya miséit, amiknek a prédikációi még mindig a fülünkben csengnek, a Nagyházat, amit nagyon szeretünk és azt hittük, hogy sose fogunk tudni mást megszokni.

Fiatalként a táborokat, kihívásokat az erdőben, vagy éppen a nővérekkel, és az ott kapott lelki élményeket, amelyek még mindig elkísérnek, és jó alapjai lettek az életünknek. Szeretetszövetséget, majd munkatársi szövetséget, igen aktív, sok „munkát”, szervezést; fiatal párként minden tavasszal egy utat Óbudavárra, ahol hármásban lehetünk a Szűzanyával; és a Schönstatti utakat – amiknek köszönhetjük, hogy megismertük egymást.

Házaspárként, szülőként útkeresést, hogy az aktív ifjúsági életből hogyan találjuk rá egy kicsit nyugisabb, de ugyanolyan jó és mély útra, jó hangulatú családnapokat, háziszentélyt, perspektívát a gyerekeink számára is, akik már 3 évesen is naponta kérdezik, hogy „mikor megyünk Óbudavárra?”

59. Schönstatt számunkra lelki életünk „karbantartója”.

Nem tudjuk, merre járunk, ha nem találtunk volna rá, de megtartó erő a hitben és a házasságban. Fontos gondolat: „Amin nem dolgozunk, az visszafelé fejlődik, azaz romlik.” A házasság komoly munka. A szeretet minden gondot le tud győzni; a Szűzanya nevelni akar minket és vezetni, de eszközökként is használni akar.

Schönstatt szabadsága és személyessége nagyon fontos számunkra.

60. Neveld magadat a Szűzanya oltalma alatt, és ez hatással lesz a környezetedre is.

61. Számomra Schönstatt a Bizalom és a Remény iskolája. A Jóisten belém vetett végtelen, megelőlegezett bizalma ad újra és újra reményt, hogy elhiggyem: törékeny emberi természetem és a világban uralkodó káosz ellenére is képes vagyok Órá hagyatkozva, a Szűzanyával és férjemmel, családommal együtt, Oázist teremteni.

Schönstatt számomra is a lehetőség, hogy letről építkezve haladjak, a kicsitől a nagyig, az egyestől az általánosig. Úgy, ahogy Schönstatt is az egyes embereket, majd családokat és családközösségeket összefogva épül, terjeszkedik immár világszerte, úgy a magam mint egyén számára is ezt a célt jelöli ki: kis, apró lépésenként sajátítsak el Schönstattból

annyt, amennyit be tudok fogadni, és ne mechanikus tömegemberként legyek passzív részese a világnak és benne az egyháznak, hanem szilárd, szabad jellemmé/jellemként formálódva, váljak a Szűzanya és Isten aktív apostolává. Ennek tehát belülről kell fakadnia, és mindenekelőtt magamban kell hitelt érdemlően megvalósítanom, és csak, ha már bennem megvalósult, él az Én Schönstatom, akkor válhatok a kisebb-nagyobb környezetemben is hitelt érdemlő keresztény emberré, férjjé és családapává, illetve példaadóvá.

A Kantenich-vetélkedő első 5 fordulója ezt a meghívást hozta nekem. Most, hogy ezt megértettem, azon leszek, hogy ezt meg is tudjam élni, valósítani.

62. Schönstatt számunkra elsősorban nagyon is megfoghatóan kapcsolatunk kezdetét jelenti: Óbudaváron ismerkedtünk meg 2002-ben. Innen indult közös életünk és jó visszatekinteni a kiindulópontonra és arra az útra, amit azóta bejártunk.

A schönstatti közösség nagyon fontos az életünkben: jó megpiheni hasonló gondolkodású emberek társaságában, családcsoportban vagy asszonykörön. A mindennapi életünkben is érezzük ennek a közösségnek az erejét, jó tudni, hogy nem vagyunk egyedül a hétköznapi felmerülő problémáinkkal és olyan hasonló gondolkodású emberektől kaphatunk tanácsot (pl. gyereknevelésben), akik már átéltek hasonló nehézségeket vagy örömet. Nehézségekben az ima ereje nagyon fontos: sokkal könnyebb továbbmenni úgy az úton és vinni a keresztet, ha tudjuk, hogy a közösség imádkozik értünk.

Schönstatt továbbá jelenti számunkra a családnapokat, ahonnan mindig feltöltődve jövünk el: sokszor tapasztaljuk, hogy egyik nyaralás sem ennyire teljes, mint az Óbudaváron töltött hét. Gyerekeink is jól érzik magukat itt.

Legújabb élményünk pedig a Kantenich-vetélkedő, amely nagyon jó alkalom volt arra, hogy az eddigi „felszínes” impulzusainkat, itt-ott hallott élethelyzeteket, idézeteket rendszerezzük és átfogó képet kapjunk Kantenich atya életéről. Mindezeket túl a legfontosabbnak érezzük a vetélkedő kapcsán a házastársi beszélgetéseket, melyek éppen jökor „olajozták meg” a kicsit berozsdásodott lelkünket.

63. Schönstatt szépségei számunkra: a kápolna magával ragadó légköre, a Mária nővérek gyönyörű mosolya, Tilmann atya fája Óbudaváron, halot-

taink emlékoszlópa, a házastársi „sustorgások”, gyermekeink bizalma, a tudat, hogy nem vagyunk egyedül, a szentté válás kínjai, az apró sikerek feletti közös öröm.

64. Meghívtuk a Szűzanyát magunkhoz, rábíztuk önnevelésünket és gyermekeink nevelését. Közösen, mint házaspár egy irányba haladunk a Szűzanya vezetésével. Keressük az apostolkodás lehetőségeit.

A továbbiakról még gondolkozunk.

65.

- Hiteles, szentségre törekvő emberek, házaspárok
- Kentenich atya gazdagsága, Istenre hagyatkozása
- Családok áldozata, szenvedése
- Egy becsomagolt ajándék, amit még alig bontogatunk, de már érezzük, hogy nagy kincs és lehetőség, ami benne van.
- ...

66. Schönstatt

- az életből indul ki és oda tér vissza,
- egy sokszínű egység,
- élő kapcsolat a Szentháromsággal és a Szűzanyával,
- segít, hogy jobban meg tudjam érteni másokat, a körülöttem lévő világot, a másikat.

Egy közösség, ahol

- jól érzem magam,
- olyannak fogadnak el, amilyen vagyok,
- nem hunynak szemem a hibáim felett, de az erősségeimet fontosabbnak tartják,
- nem akarnak külső erővel megváltoztatni, de ösztönöznek, utat mutatnak, hogy hogyan tudom magam jobban megismerni, és ezáltal belülről jövő változásokat véghezvinni.
- Szeretjük az egyedi kifejezéseket (pl. kegyelmi tőke, lelki napirend), ezek úgy megfűszerezik a schönstatti gondolatokat, és a mindennapokban is hasznos eszközök.

67. Biztonságot, Mária közelségét jelenti számunkra. Egy hely – ami a szeretetszövetség kötése és a háziszentély létesítése óta a mi otthonunk –, ahol megnyugszunk, elidőzünk, feltöltődünk. Itt időt tudunk szánni egymásra

és Istenre. Megosztjuk gondjainkat, örömeinket a Szűzanyával, felajánljuk kisebb, nagyobb nehézségeinket, és elmondhatjuk vágyainkat.

68. Nekünk Schönstatt azt jelenti, hogy:

- a hétköznapi dolgok mögött felfedezhetjük a Jóistent, közös családi esti imák a háziszentélyben;
- a nehézségeket tekintjük feladatnak és kérjük hozzá a Szűzanya segítségét, betölthetjük a vizünket a korszóba;
- megtanultunk beszélgetni és meghallgatni a másikat;
- ketten együtt, mint házaspár tudunk valamit tenni az egyházban és ez a közös munka örömet jelent;
- újból felfedeztük a Szűzanyát;
- megszerettük Kentenich atyát;
- bizakodóan tekintünk a jövőbe „a romokon új világ épül”;
- Óbudaváron mindig új erőt kapunk;
- értékes, példamutató embereket ismerhettünk meg, akiktől sokat tanulhatunk azoktól is, akik már a Mennysorszámban vannak;
- lassan, de növekszünk mint egy fa.

Tartalomjegyzék

ELŐSZÓ	3
AZ ÉN SCHÖNSTATTOM	5
HÁZASSÁG ÉS CSALÁD	9
Családnapok	9
Kápolnaünnep	13
A házaspárok útja	14
Könyvkiadás	16
Oázis	18
LELKISÉG	19
Szövetség	19
Apostolok	22
Atyatanulmányok	24
Kentenich-vetélkedő	24
Kentenich-kisegyetem	26
PEDAGÓGIA	29
Családkadémia	29
Életre nevelő	30
Kentenich-pedagógiai előadások	31
Kentenich-pedagógiai tréning óvónók számára	34
IFJÚSÁG	35
Lánytáborok	35
Fiútáborok	38
Ifjúsági találkozók	41
Vértező	43
Közösségi Hely	45
Fiúhétvége	46
Apahétvége	46
PORTRÉning	48
Mária musical	50
Egy hullámhosszon	52
Páros nap	52
EGYHÁZ	55
Jegyoktatás	55
Plébánia	59
Családpasztoráció az egyházmegyékben	61
AZ ÉN SCHÖNSTATTOM (személyes gondolatok)	65

Ajánlott irodalom:

www.schoenstatt.hu/olvass
www.csaladakademia.hu/olvass

